

Šis dokuments ir tikai informatīvs, un tam nav juridiska spēka. Eiropas Savienības iestādes neatbild par tā saturu. Attiecīgo tiesību aktu un to preambulu autentiskās versijas ir publicētas Eiropas Savienības "Oficiālajā Vēstnesī" un ir pieejamas datubāzē "Eur-Lex". Šie oficiāli spēkā esošie dokumenti ir tieši pieejami, noklikšķinot uz šajā dokumentā iegultajām saitēm

► B **EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2008/98/EK**
(2008. gada 19. novembris)
par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu
(Dokuments attiecas uz EEZ)
(OV L 312, 22.11.2008., 3. lpp.)

Grozīta ar:

			Oficiālais Vēstnesis		
			Nr.	Lappuse	Datums
► <u>M1</u>	Komisijas Regula (ES) Nr. 1357/2014 (2014. gada 18. decembris)	L 365	89	19.12.2014.	
► <u>M2</u>	Komisijas Direktīva (ES) 2015/1127 (2015. gada 10. jūlijs)	L 184	13	11.7.2015.	
► <u>M3</u>	Padomes Regula (ES) 2017/997 (2017. gada 8. jūnijs)	L 150	1	14.6.2017.	
► <u>M4</u>	Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2018/851 (2018. gada 30. maijs)	L 150	109	14.6.2018.	

Labota ar:

- C1 Kļūdu labojums, OV L 297, 13.11.2015., 9. lpp. (2015/1127)
- C2 Kļūdu labojums, OV L 42, 18.2.2017., 43. lpp. (1357/2014)
- C3 Kļūdu labojums, OV L 246, 26.9.2019., 38. lpp. (2018/851)

▼BEIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA
2008/98/EK

(2008. gada 19. novembris)

par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu

(Dokuments attiecas uz EEZ)

I NODAĻA

PRIEKŠMETS, DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

▼M4*1. pants***Priekšmets un darbības joma**

Šajā direktīvā ir paredzēti pasākumi vides un cilvēku veselības aizsardzībai, kas īstenojami, novēršot vai samazinot atkritumu rašanos, nepieļaujot vai samazinot atkritumu rašanās un apsaimniekošanas negatīvo ietekmi, samazinot resursu izmantošanas vispārējo ietekmi un veicinot resursu efektīvāku izmantošanu, un kas ir būtiski svarīgi pārejai uz aprites ekonomiku un iespējai ilgtermiņā garantēt Savienības konkurētspēju.

▼B*2. pants***Izņēmumi no darbības jomas**

1. Šīs direktīvas darbības jomā neietver:
 - a) gāzveida emisijas atmosfērā;
 - b) zemi (*in situ*), tostarp neizraktu, piesārņotu augsni un celtnes, kas ir cieši saistītas ar zemi;
 - c) nepiesārņotu augsni un citu dabiskas izcelsmes materiālu, kas izrakts saistībā ar būvdarbiem un kuru noteikti izmantos kā materiālu celtniecībā dabiskā veidā tajā pašā vietā, no kuras tā ir izrakta;
 - d) radioaktīvos atkritumus;
 - e) nederīgas sprāgstvielas;
 - f) kūtsmēslus, uz kuriem neattiecas 2. punkta b) apakšpunkts, salmus un citus dabīgus, nekaitīgus lauksaimniecībā vai mežsaimniecībā izmantojamus materiālus, ko izmanto lauksaimniecībā, mežsaimniecībā vai enerģijas ražošanā no biomasas, izmantojot procesus vai metodes, kas nekaitē videi vai neapdraud cilvēku veselību.
2. Turpmāk minētos neietver šīs direktīvas darbības jomā, ciktāl uz tiem jau attiecas citi Kopienas tiesību akti:
 - a) notekūdeņi;
 - b) dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti, tostarp pārstrādāti produkti, uz kuriem attiecas Regula (EK) Nr. 1774/2002, izņemot tos, kas paredzēti sadedzināšanai, apglabāšanai poligonā vai izmantošanai biogāzes vai kompostēšanas iekārtās;

▼B

- c) tādu dzīvnieku liķi, kas miruši citā veidā, nevis nokaujot, tostarp dzīvnieki, kas nogalināti, lai apkarotu epizootiskas slimības un no kuriem atbrīvojas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1774/2002;
- d) atkritumi, kas radušies ģeoloģiskās izpētes, derīgo izrakteņu ieguves, apstrādes un glabāšanas, kā arī karjeru izstrādes rezultātā, un uz kuriem attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/21/EK (2006. gada 15. marts) par ieguves rūpniecības atkritumu apsaimniekošanu ⁽¹⁾;

▼M4

- e) vielas, kuras paredzēts lietot kā barības sastāvdaļas, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 767/2009 ⁽²⁾ 3. panta 2. punkta g) apakšpunktā, un kas nesastāv no dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem vai nesatur tos.

▼B

3. Neskarot citos atbilstīgos Kopienas tiesību aktos paredzētās saistības, nogulsnes, kas izvietotas virszemes ūdeņos, lai kontrolētu ūdeņus un ūdens ceļus vai lai novērstu plūdus vai lai mazinātu plūdu un sausuma vai zemes meliorācijas ietekmi, neietver šīs direktīvas darbības jomā, ja ir pierādīts, ka nogulsnes ir nekaitīgas.

4. Konkrētos gadījumos vai papildus šīs direktīvas noteikumiem atsevišķās direktīvās var paredzēt īpašus noteikumus par konkrētu atkritumu veidu apsaimniekošanu.

*3. pants***Definīcijas**

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "atkritumi" ir jebkura viela vai priekšmets, no kā īpašnieks atbrīvojas, ir nodomājis atbrīvoties vai ir spiests atbrīvoties;
- 2) "bīstami atkritumi" ir atkritumi, kam piemīt viena vai vairākas III pielikumā minētās bīstamās īpašības;

▼M4

2.a) "nebīstamie atkritumi" ir atkritumi, uz kuriem neattiecas 2. punkts;

2.b) "sadzīves atkritumi" ir:

- a) jaukti atkritumi un daļēti savākti atkritumi no mājsaimniecībām, tostarp papīrs un kartons, stikls, metāli, plastmasa, bioloģiskie atkritumi, koksne, tekstilmateriāli, iepakojums, elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumi, bateriju un akumulatoru atkritumi, kā arī liēlgabarīta atkritumi, tostarp matračī un mēbeles;

⁽¹⁾ OV L 102, 11.4.2006., 15. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 767/2009 (2009. gada 13. jūlijs) par barības laišanu tirgū un lietošanu un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1831/2003 un atceļ Padomes Direktīvu 79/373/EEK, Komisijas Direktīvu 80/511/EEK, Padomes Direktīvas 82/471/EEK, 83/228/EEK, 93/74/EEK, 93/113/EK un 96/25/EK un Komisijas Lēmumu 2004/217/EK (OV L 229, 1.9.2009., 1. lpp.).

▼ M4

- b) jaukti atkritumi un dalīti savākti atkritumi no citiem avotiem, kas pēc rakstura un sastāva ir līdzīgi atkritumiem no mājstaiņniecībām.

Sadzīves atkritumi nav atkritumi no ražošanas, lauksaiņniecības, mežsaiņniecības, zivsaiņniecības, septiskajām tvertņēm un notekūdeņu kanalizācijas tīkla un attīrīšanas, tostarp notekūdeņu dūņas, nolietoti transportlīdzekļi vai būvdarbos un ēku nojaukšanā radušies atkritumi.

Šī definīcija neskar atkritumu apsaiņniekošanas pienākumu sadalījumu starp publiskā un privātā sektora dalībniekiem;

- 2.c) “būvdarbos un ēku nojaukšanā radušies atkritumi” ir atkritumi, kas rodas no būvdarbiem un ēku nojaukšanas darbībām;

▼ B

- 3) “atkritumeļļas” ir jebkādas minerālu vai sintētiskas ziežvielas vai rūpnieciskas eļļas, kas vairs nav piemērotas sākotnēji paredzētai izmantošanai, piemēram, izlietotas iekšdedzes dzinēja eļļas un pārnesumkārbu eļļas, minerālu ziežēļļas, turbīnu eļļas un hidrauliskas eļļas;

▼ M4

- 4) “bioloģiski atkritumi” ir bioloģiski noārdāmi dārza un parka atkritumi, mājstaiņniecību, biroju, restorānu, vairumtirdzniecības, ēdnīcu, sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumu un mazumtirdzniecības telpu pārtikas un virtuves atkritumi un tiem pielīdzināmi pārtikas rūpniecības uzņēmumu atkritumi;

▼ C3

- 4.a) “pārtikas atkritumi” ir visu veidu pārtika, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 178/2002 ⁽¹⁾ 2. pantā, kas kļuvusi par atkritumiem;

▼ B

- 5) “atkritumu radītājs” ir ikviens, kura darbība rada atkritumus (sākotnējais atkritumu radītājs) vai ikviens, kas nodarbojas ar atkritumu priekšapstrādi, sajaukšanu vai citām darbībām, kuru rezultātā mainās šo atkritumu īpašības vai sastāvs;
- 6) “atkritumu īpašnieks” ir atkritumu radītājs vai fiziska vai juridiska persona, kuras īpašumā atrodas atkritumi;
- 7) “tirgotājs” ir jebkura persona, kas rīkojas savā vārdā, lai pirktu un pēc tam pārdotu atkritumus, tostarp tāds tirgotājs, kas nesaņem atkritumus fiziskā valdījumā;
- 8) “starpnieks” ir jebkura persona, kas organizē atkritumu reģenerāciju vai apglabāšanu citu personu vārdā, tostarp starpnieki, kas nesaņem atkritumus fiziskajā valdījumā,

▼ M4

- 9) “atkritumu apsaiņniekošana” ir atkritumu savākšana, pārvadāšana, reģenerācija (tostarp šķirošana), apglabāšana, tostarp šādu darbību pārraudzība un apglabāšanas vietu aprūpe pēc to slēgšanas, un arī darbības, ko veic kā tirgotājs vai starpnieks;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 178/2002 (2002. gada 28. janvāris), ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu (OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.).

▼ B

- 10) “savākšana” ir atkritumu vākšana, tostarp atkritumu iepriekšēja šķirošana un glabāšana, lai tos nogādātu uz atkritumu apstrādes iekārtu;
- 11) “dalīta savākšana” ir savākšana, nošķirot atkritumu plūsmu pēc atkritumu veida un īpašībām, lai tos varētu vieglāk apstrādāt;
- 12) “atkritumu rašanās novēršana” ir pasākumi, ko veic, pirms viela, materiāls vai produkts ir kļuvis par atkritumiem, un kas samazina:
 - a) atkritumu apjomu, tostarp produktus atkārtoti izmantojot vai pagarinot produktu aprites ciklu;
 - b) radīto atkritumu negatīvo ietekmi uz vidi un cilvēku veselību; vai

▼ M4

- c) bīstamu vielu koncentrāciju materiālos un produktos;

▼ B

- 13) “atkārtota izmantošana” ir jebkura darbība, kuras rezultātā produktus vai sastāvdaļas, kas nav atkritumi, izmanto vēlreiz tādām pašām nolūkam, kādam tie bija paredzēti;
- 14) “apstrāde” ir reģenerācijas vai apglabāšanas darbības, tostarp sagatavošana reģenerācijai vai apglabāšanai;
- 15) “reģenerācija” ir jebkura darbība, kuras rezultātā atkritumus izmanto kādam lietderīgam nolūkam, aizstājot citus materiālus, kuri savukārt būtu izmantoti kādu noteiktu funkciju veikšanai, vai arī atkritumus sagatavo šādas funkcijas pildīšanai iekārtā vai tautsaimniecībā plašākā nozīmē. II pielikumā izklāstīts reģenerācijas darbību saraksts, kas nav izsmeļošs;

▼ M4

- 15.a) “materiālu reģenerācija” ir jebkāda reģenerācijas darbība, kas nav enerģijas reģenerācija un atkritumu pārstrāde materiālos, ko paredzēts izmantot kā kurināmo vai citiem enerģijas ražošanas veidiem. Cita starpā tajā ietilpst sagatavošana atkārtotai izmantošanai, pārstrāde un aizbēršana;

▼ B

- 16) “sagatavošana atkārtotai izmantošanai” ir tāda reģenerācijas darbība kā pārbaudīšana, tīrīšana un labošana, kuras rezultātā produkti vai sastāvdaļas, kas bija atkritumi, ir sagatavoti, lai tos varētu atkārtoti lietot bez citas priekšapstrādes;
- 17) “pārstrāde” ir jebkāda reģenerācijas darbība, kurā atkritumu materiālus pārstrādā produktos, materiālos vai vielās to sākotnējam vai citam nolūkam. Jēdzienā ir ietverta organisku materiālu pārstrāde, bet nav ietverta enerģijas reģenerācija un iestrāde materiālos, ko lieto kā kurināmo vai aizbēršanai;

▼ M4

- 17.a) “aizbēršana” ir jebkādas reģenerācijas darbības, kad piemērotus nebīstamus atkritumus izmanto izrakto teritoriju atjaunošanai vai inženiertehniskām vajadzībām ainavu veidošanā vai būvniecībā. Atkritumiem, ko izmanto aizbēršanai, ir jāaizstāj materiāli, kuri nav atkritumi, jābūt piemērotiem iepriekš minētajiem nolūkiem un jābūt ierobežotiem līdz daudzumam, kas ir absolūti nepieciešams, lai sasniegtu minētos nolūkus;

▼B

- 18) “atkritumeļļu reģenerācija” ir pārstrādes darbība, kuras rezultātā, rafinējot atkritumeļļas, var ražot bāzes eļļu, jo īpaši atbrīvojot no piesārņojuma, oksidācijas produktiem un piedevām, kas sastopamas tādās eļļās;
- 19) “apglabāšana” ir jebkura darbība, kas nav reģenerācija, pat ja tās sekundāras sekas ir vielu vai enerģijas atgūšana. I pielikumā ir apglabāšanas darbību saraksts, kas nav izsmeltošs;
- 20) “labākās pieejamās metodes” ir labākās pieejamās metodes, kā noteikts Direktīvas 96/61/EK 2. panta 11. punktā;

▼M4

- 21) “ražotāja paplašinātās atbildības shēma” ir dalībvalstu veiktu pasākumu kopums, ar ko nodrošināt, lai produktu ražotājiem būtu finansiāla atbildība vai finansiāla un organizatoriska atbildība īstenot pārvaldību tajā produkta aprites cikla posmā, kad tas kļuvis par atkritumiem.

▼B*4. pants***Atkritumu apsaimniekošanas hierarhija**

1. Atkritumu rašanās novēršanas un apsaimniekošanas tiesību aktos un politikā prioritārā kārtībā izmanto šādu atkritumu apsaimniekošanas hierarhiju:

- a) atkritumu rašanās novēršana;
- b) sagatavošana atkārtotai izmantošanai;
- c) pārstrāde;
- d) cita tipa reģenerācija, piemēram, enerģijas reģenerācija; un
- e) apglabāšana.

2. Piemērojot 1. punktā minēto atkritumu apsaimniekošanas hierarhiju, dalībvalstis veic pasākumus, lai veicinātu iespējas, kas sniedz videi nekaitīgāko rezultātu. Tas var nozīmēt hierarhijas neattiecināšanu uz konkrētiem atkritumiem, ja to var pamatot ar apsvērumiem par aprites ciklu, ņemot vērā šādu atkritumu radīšanas un apsaimniekošanas vispārējo ietekmi.

Dalībvalstis nodrošina, ka tiesību aktu un politikas izstrāde atkritumu apsaimniekošanas jomā ir pilnīgs un pārredzams process, kurā ievēroti spēkā esošie dalībvalstu noteikumi par pilsoņu un ieinteresēto pušu iesaistīšanu un apspriešanos ar viņiem.

Dalībvalstis ņem vērā vispārējos vides aizsardzības principus – piesardzību un ilgtspējību, tehniskas īstenošanas iespēju un ekonomisko dzīvotspēju, resursu aizsardzību, kā arī vispārējo ietekmi uz vidi, cilvēku veselību, ekonomiku un sociālo jomu, kā paredzēts 1. un 13. pantā.

▼M4

3. Dalībvalstis izmanto ekonomikas instrumentus un citus pasākumus, lai stimulētu atkritumu apsaimniekošanas hierarhijas piemērošanu, piemēram, tādas, kā norādīts IVa pielikumā, vai citus piemērotus instrumentus un pasākumus.

▼ B*5. pants***Blakusprodukti****▼ M4**

1. Dalībvalstis veic atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka vielas vai priekšmetus, kas radušies tādā ražošanas procesā, kura galvenais mērķis nav saražot šādu vielu vai priekšmetu, neuzskata par atkritumiem, bet gan par blakusproduktiem, ja ir ievēroti šādi nosacījumi:

▼ B

- a) vielu vai priekšmetu turpmāk noteikti lietos;
- b) vielu vai priekšmetu var tieši izmantot bez turpmākas apstrādes, izņemot parastu rūpniecisko praksi;
- c) viela vai priekšmets ir radies kā ražošanas procesa neatņemama daļa; un
- d) turpmāka lietošana ir likumīga, proti, viela vai priekšmets atbilst visām attiecīgajām produkta, vides un veselības aizsardzības prasībām konkrētajam lietojumam un neatstāj nelabvēlīgu ietekmi uz vidi un cilvēku veselību.

▼ M4

2. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, lai noteiktu sīki izstrādātus kritērijus, kā 1. punktā paredzētos nosacījumus vienoti piemērot konkrētām vielām vai priekšmetiem.

Ar minētajiem sīki izstrādātajiem kritērijiem nodrošina augsta līmeņa vides un cilvēku veselības aizsardzību un veicina dabas resursu apdomīgu un racionālu izmantošanu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 39. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru. Pieņemot minētos īstenošanas aktus, Komisija par pamatu izvēlas visstingrākos un vidi aizsargājošākos kritērijus no tiem, kurus dalībvalstis pieņēmušas saskaņā ar šā panta 3. punktu, un, izstrādājot detalizētus kritērijus, prioritāti piešķir atkārtojamai rūpnieciskās simbiozes praksei.

3. Ja kritēriji nav noteikti Savienības līmenī saskaņā ar 2. punktu, dalībvalstis var noteikt sīki izstrādātus kritērijus, pēc kuriem 1. punktā paredzētos nosacījumus piemēro konkrētām vielām vai priekšmetiem.

Dalībvalstis par minētajiem sīki izstrādātajiem kritērijiem paziņo Komisijai saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2015/2015 ⁽¹⁾, ja tas ir prasīts minētajā direktīvā.

▼ B*6. pants***Atkritumu stadijas izbeigšanās****▼ M4**

1. Dalībvalstis veic atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka pārstrādātus vai kā citādi reģenerētus atkritumus vairs neuzskata par atkritumiem, ja tie atbilst šādiem nosacījumiem:

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/1535 (2015. gada 9. septembris), ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko noteikumu un Informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu jomā (OV L 241, 17.9.2015., 1. lpp.).

▼M4

a) viela vai priekšmets tiks izmantoti konkrētiem nolūkiem;

▼B

- b) pastāv tirgus vai pieprasījums pēc šādas vielas vai priekšmeta;
- c) viela vai priekšmets atbilst konkrētajos nolūkos noteiktajām tehniskajām prasībām, kā arī pastāvošajiem tiesību aktiem un produktiem piemērojamajiem standartiem; un
- d) vielas vai priekšmeta lietošanai nebūs nelabvēlīgas ietekmes uz vidi un cilvēku veselību.

▼M4

2. Komisija uzrauga dalībvalstu kritēriju izstrādi tam, kā noteikt atkritumu stadijas izbeigšanos, un novērtē nepieciešamību izstrādāt Savienības mēroga kritērijus uz šā pamata. Minētajā nolūkā un attiecīgā gadījumā Komisija pieņem īstenošanas aktus, lai noteiktu sīki izstrādātus kritērijus, kā 1. punktā paredzētos nosacījumus vienoti piemērot konkrētiem atkritumu veidiem.

Šie sīki izstrādātie kritēriji nodrošina augsta līmeņa vides un cilvēku veselības aizsardzību un veicina dabas resursu apdomīgu un racionālu izmantošanu. Tie ietver:

- a) atkritumus, ko atļauts izmantot kā materiālu reģenerācijas darbībai;
- b) atļautos apstrādes procesus un metodes;
- c) kvalitātes kritērijus materiāliem, kas reģenerācijas darbības rezultātā vairs nav atkritumi, atbilstīgi piemērojamiem produktu standartiem, vajadzības gadījumā nosakot arī piesārņotāju robežvērtības;
- d) prasības pārvaldības sistēmai pierādīt atbilstību atkritumu stadijas beigu kritērijiem, tostarp attiecībā uz kvalitātes kontroli, pašuzraudzību un akreditāciju, ja vajadzīgs; un
- e) prasību attiecībā uz atbilstības apliecinājumu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 39. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Pieņemot minētos īstenošanas aktus, Komisija ņem vērā attiecīgos kritērijus, ko noteikušas dalībvalstis saskaņā ar 3. punktu, un par pamatu izvēlas visstingrākos un vidi aizsargājošākos kritērijus.

3. Ja kritēriji nav noteikti Savienības līmenī saskaņā ar 2. punktā izklāstīto procedūru, dalībvalstis var noteikt sīki izstrādātus kritērijus, pēc kuriem 1. punktā paredzētos nosacījumus piemēro konkrētiem atkritumu veidiem. Minētajos sīki izstrādātajos kritērijos ņem vērā vielas vai priekšmeta jebkādu iespējamo negatīvo ietekmi uz vidi un cilvēku veselību, un tie atbilst prasībām, kas noteiktas 2. punkta a) līdz e) apakšpunktā.

Dalībvalstis par minētajiem kritērijiem paziņo Komisijai saskaņā ar Direktīvu (ES) 2015/2015, ja tas ir prasīts minētajā direktīvā.

▼M4

4. Ja kritēriji nav noteikti ne Savienības, ne dalībvalstu līmenī saskaņā ar attiecīgi 2. vai 3. punktu, dalībvalsts var lemt par katru gadījumu atsevišķi vai veikt atbilstīgus pasākumus, lai pārbaudītu, ka konkrēti atkritumi vairs nav atkritumi, pamatojoties uz 1. punktā noteiktajiem nosacījumiem un, vajadzības gadījumā, ņemot vērā prasības, kas noteiktas 2. punkta a) līdz e) apakšpunktā, un ņemot vērā piesārņotāju robežvērtības, kā arī jebkādu iespējamu negatīvu ietekmi uz vidi un cilvēku veselību. Par šādiem katrā atsevišķā gadījumā pieņemtiem lēmumiem netiek prasīts ziņot Komisijai saskaņā ar Direktīvu (ES) 2015/1535.

Dalībvalstis informāciju par lēmumiem katrā attiecībā gadījumā un par kompetento iestāžu veikto pārbaūžu rezultātiem var darīt publiski pieejamu elektroniskā veidā.

5. Fiziska vai juridiska persona, kas:

- a) pirmo reizi izmanto, materiālu, kas vairs nav atkritumi un kas nav laists tirgū; vai
- b) pirmoreiz laiž tirgū materiālu pēc tam, kad tas vairs nav atkritumi,

nodrošina, ka materiāls atbilst attiecīgajām prasībām saskaņā ar piemērojamajiem tiesību aktiem ķīmikāliju un produktu jomā. Nosacījumi, kas paredzēti 1. punktā, ir jāizpilda pirms materiālam, kas vairs nav atkritumi, ir piemērojami tiesību akti ķīmikāliju un produktu jomā.

▼B*7. pants***Atkritumu saraksts**

►M4 1. Lai papildinātu šo direktīvu, izveidojot un pārskatot atkritumu sarakstu saskaņā ar šā panta 2. un 3. punktu, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 38.a pantu. ◀ Atkritumu sarakstā ietver bīstamus atkritumus un ņem vērā atkritumu izcelsmi un sastāvu un, ja nepieciešams, bīstamu vielu koncentrācijas robežvērtības. Atkritumu saraksts ir saistošs tiktāl, ciktāl tas attiecas uz to atkritumu noteikšanu, ko uzskata par bīstamiem. Ja kādu vielu vai priekšmetu iekļauj sarakstā, tas nenozīmē, ka tie ir atkritumi jebkurā gadījumā. Vielu vai priekšmetu uzskata par atkritumiem tikai tad, ja tas atbilst definīcijai 3. panta 1. punktā.

▼M4

2. Dalībvalstis var uzskatīt atkritumus par bīstamiem atkritumiem, ja tiem piemīt viena vai vairākas no III pielikumā uzskaitītajām pazīmēm, pat, ja tie nav kā tādi minēti atkritumu sarakstā. Dalībvalstis nekavējoties paziņo Komisijai par visiem šādiem gadījumiem un sniedz Komisijai visu nepieciešamo informāciju. Ņemot vērā saņemtos paziņojumus, sarakstu pārskata, lai izlemtu par tā pielāgošanu.

▼B

3. Ja dalībvalstij ir pierādījumi, kas apliecina, ka konkrētiem atkritumiem, kas iekļauti bīstamo atkritumu sarakstā, nepiemīt neviens no III pielikumā minētajām īpašībām, tā šos atkritumus var uzskatīt par atkritumiem, kas nav bīstami. Dalībvalsts par visiem tādiem gadījumiem nekavējoties informē Komisiju un sniedz Komisijai visus vajadzīgos pierādījumus. Ņemot vērā saņemtos paziņojumus, sarakstu pārskata, lai pieņemtu lēmumu par tā pielāgošanu.

▼ B

4. Bīstamos atkritumus nevar pārklasificēt par nebīstamiem atkritumiem, atšķaidot vai sajaucot atkritumus ar mērķi piesārņotājvielu sākotnējo koncentrāciju samazināt līdz līmenim, kas ir zemāks par bīstamo atkritumu definēšanai noteikto robežvērtību.

▼ M4

▼ B

6. Dalībvalsts var uzskatīt atkritumus par nebīstamiem atkritumiem saskaņā ar 1. punktā minēto atkritumu sarakstu.

7. Komisija nodrošina, ka attiecībā uz atkritumu sarakstu un tā pārskatīšanu vajadzības gadījumā tiek ievēroti tādi principi kā skaidrība, saprotamība un pieejamība lietotājiem, jo īpaši mazajiem un vidējiem uzņēmumiem (MVU).

II NODAĻA

VISPĀRĒJĀS PRASĪBAS

8. pants

Ražotāja paplašināta atbildība

1. Lai veicinātu atkritumu atkārtotu izmantošanu un rašanās novēršanu, pārstrādi un atkritumu citādu reģenerāciju, dalībvalstis veic ar tiesību aktiem saistītus un citus pasākumus, lai nodrošinātu, ka katrai fiziskai vai juridiskai personai, kura profesionālos nolūkos projektē, ražo un apstrādā, pārdod vai importē produktus (produkta ražotājs) ir ražotāja paplašināta atbildība.

Šādi pasākumi var būt atpakaļ nodotu produktu un atkritumu pieņemšana, kas paliek pēc šo produktu lietošanas, kā arī atkritumu tālāka apsaimniekošana un finansiāla atbildība par šādu darbību. Šajos pasākumos var iekļaut pienākumu sniegt publiski pieejamu informāciju par to, cik lielā mērā attiecīgais produkts ir atkārtoti izmantojams un pārstrādājams.

▼ M4

Ja šādi pasākumi ietver arī ražotāja paplašinātās atbildības shēmu izveidi, piemēro 8.a pantā noteiktās vispārīgās minimālās prasības.

Dalībvalstis var nolemt, ka produktu ražotājiem, kas pēc savas iniciatīvas veic finansiālus vai finansiālus un organizatoriskus pienākumus attiecībā uz apsaimniekošanu tajā produkta aprites cikla posmā, kad tas kļūvis par atkritumiem, būtu jāpiemēro dažas vai visas vispārīgās minimālās prasības, kas noteiktas 8.a pantā.

2. Dalībvalstis var veikt piemērotus pasākumus, lai veicinātu tādu produktu un produktu sastāvdaļu izstrādi, kas mazina to ietekmi uz vidi un atkritumu radīšanu ražošanas un produktu tālākas izmantošanas gaitā, kā arī lai nodrošinātu par atkritumiem kļuvušu produktu reģenerāciju un apglabāšanu saskaņā ar 4. un 13. pantu.

▼ M4

Šādi pasākumi cita starpā varētu sekmēt tādu produktu un produktu komponentu izstrādi, ražošanu un pārdošanu, kas piemēroti vairākkārtējai lietošanai, kas satur pārstrādātus materiālus, kas ir tehniski izturīgi un viegli labojami un kas, kļuvuši par atkritumiem, ir piemēroti, lai tos sagatavotu atkārtotai izmantošanai un pārstrādātu nolūkā sekmēt atkritumu apsaimniekošanas hierarhijas pareizu īstenošanu. Šajos pasākumos ņem vērā produktu radīto ietekmi visā to aprites ciklā, atkritumu apsaimniekošanas hierarhiju un attiecīgos gadījumos to vairākkārtējās pārstrādes potenciālu.

▼ B

3. Piemērojot ražotāja paplašinātu atbildību, dalībvalstis ņem vērā tehnisku un ekonomisku realizējamību un vispārēju ietekmi uz vidi, cilvēku veselību un sabiedrību, ievērojot arī vajadzību nodrošināt atbilstošu iekšējā tirgus darbību.

4. Ražotāja paplašinātu atbildību piemēro, neskarot atbildību par atkritumu apsaimniekošanu, kas paredzēta 15. panta 1. punktā, un neskarot spēkā esošos īpašos tiesību aktus atkritumu plūsmu un produktu jomā.

▼ M4

5. Komisija organizē informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm un ražotāja paplašinātas atbildības shēmu dalībniekiem par 8.a pantā noteiktā vispārējā prasību minimuma praktisko īstenošanu. Tajā cita starpā ietilpst informācijas apmaiņa par paraugpraksi, lai nodrošinātu pienācīgu pārvaldību, pārrobežu sadarbību attiecībā uz ražotāja paplašinātas atbildības shēmām un iekšējā tirgus netraucētu darbību, par organizatoriskajiem aspektiem un uzraudzību saistībā ar organizācijām, kuras pilda ražotāja paplašinātas atbildības pienākumus produktu ražotāju uzdevumā, par finanšu iemaksu diferencēšanu, par atkritumu apsaimniekotāju atlasīšanu un par pieguzošanas novēršanu. Komisija publicē informācijas apmaiņas rezultātus un var sniegt vadlīnijas par šiem un citiem attiecīgiem aspektiem.

Komisija publicē pamatnostādnes, apspriežoties ar dalībvalstīm, par pārrobežu sadarbību attiecībā uz ražotāja paplašinātas atbildības shēmām un to finanšu iemaksu diferencēšanu, kuras minētas 8.a panta 4. punkta b) apakšpunktā.

Vajadzības gadījumā, lai novērstu iekšējā tirgus traucējumus, Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, lai noteiktu kritērijus, pēc kuriem būtu vienoti jāpiemēro 8.a panta 4. punkta b) apakšpunkts, bet precīzi nenošakot iemaksu līmeni. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 39. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

*8.a pants***Ražotāja paplašinātas atbildības shēmām izvirzītās vispārīgās minimālās prasības**

1. Tās dalībvalstis, kurās ražotāja paplašinātas atbildības shēmas ir izveidotas saskaņā ar 8. panta 1. punktu, tostarp saskaņā ar citiem Savienības leģislatīviem aktiem:

▼M4

- a) skaidri nosaka, kādi uzdevumi un atbildība ir visiem iesaistītajiem attiecīgajiem dalībniekiem, tostarp produktu ražotājiem, kas laiž produktus dalībvalsts tirgū, organizācijām, kas to vārdā pilda ražotāja paplašinātās atbildības pienākumus, publiskiem vai privātiem atkritumu apsaimniekotājiem, pašvaldībām un – attiecīgā gadījumā – operatoriem, kas nodarbojas ar atkārtotu izmantošanu un sagatavošanu atkārtotai izmantošanai, kā arī sociālās ekonomikas uzņēmumiem;
- b) atbilstīgi atkritumu apsaimniekošanas hierarhijai nosaka ražotāja paplašinātās atbildības mērķrādītājus atkritumu apsaimniekošanai, tiecoties sasniegt vismaz tos kvantitatīvos mērķrādītājus, kas attiecas uz shēmu un ir noteikti šajā direktīvā, Direktīvā 94/62/EK, Direktīvā 2000/53/EK, Direktīvā 2006/66/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2012/19/ES ⁽¹⁾, un nosaka citus kvantitatīvus mērķrādītājus un/vai kvalitātes mērķus, kurus uzskata par ražotāja paplašinātās atbildības shēmai atbilstošiem;
- c) nodrošina, ka ir ieviesta ziņošanas sistēma, lai vāktu datus par produktiem, uz kuriem attiecas ražotāja paplašinātā atbildība un ko produktu ražotāji laiduši dalībvalsts tirgū, un datus par minēto produktu radīto atkritumu savākšanu un apstrādi, attiecīgā gadījumā norādot atkritumu materiālu plūsmas, kā arī citus datus, kas nepieciešami b) apakšpunkta nolūkiem;
- d) nodrošina vienlīdzīgu un nediskriminējošu attieksmi pret produktu ražotājiem neatkarīgi no to izcelsmes vai lieluma un neuzliekot tiem nesamērīgu regulatīvo slogu, tostarp mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, kas ražo nelielus produktu daudzumus.

2. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka atkritumu īpašnieki, kuriem domātas saskaņā ar 8. panta 1. punktu izveidotās ražotāja paplašinātās atbildības shēmas, tiek informēti par atkritumu rašanās novēršanas pasākumiem, atkārtotas izmantošanas un sagatavošanas atkārtotai izmantošanai centriem, atpakaļpieņemšanas un savākšanas sistēmām un pieguzošanas novēršanu. Dalībvalstis arī veic pasākumus, lai rosinātu atkritumu īpašniekus uzņemties atbildību nogādāt savus atkritumus jau izveidotajās dalītās savākšanas sistēmās, konkrētāk, pēc vajadzības radot ekonomiskus stimulus vai regulējumu.

3. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka ikviens produktu ražotājs vai organizācija, kas pilda ražotāja paplašinātās atbildības pienākumus produktu ražotāju vārdā:

- a) ir ar skaidri definētu ģeogrāfisko, produktu un materiālu aptvērumu, kas nav attiecināts vienīgi uz tām jomām, kur atkritumu vākšana un apsaimniekošana ir visienesīgākā;
- b) nodrošina atbilstošu pieejamību atkritumu savākšanas sistēmām jomās, kas minētas a) apakšpunktā;
- c) ir ar nepieciešamajiem finansiālajiem vai finansiālajiem un organizatoriskajiem līdzekļiem, lai pildītu ražotāja paplašinātās atbildības pienākumus;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/19/ES (2012. gada 4. jūlijs) par elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem (EEIA) (OV L 197, 24.7.2012., 38. lpp.).

▼ **M4**

- d) ievieš piemērotus paškontroles mehānismus, ko vajadzības gadījumā papildina regulāras neatkarīgas revīzijas, ar kuriem novērtē:
- i) to finansiālo pārvaldību, tostarp atbilstību 4. punkta a) un b) apakšpunktā noteiktajām prasībām,
 - ii) to datu kvalitāti, kas ievākti un paziņoti saskaņā ar šā panta 1. punkta c) apakšpunktu un Regulas (EK) Nr. 1013/2006 prasībām;
- e) publisko informāciju par 1. punkta b) apakšpunktā minēto atkritumu apsaimniekošanas mērķrādītāju sasniegšanu un gadījumā, ja ražotāja paplašinātās atbildības pienākumi tiek pildīti kolektīvi, arī informāciju par:
- i) saviem īpašniekiem un dalībniekiem;
 - ii) produktu ražotāju finanšu iemaksām par pārdotajām vienībām vai par tonnu tirgū laistā produkta; un
 - iii) atkritumu apsaimniekotāju atlases procedūru.

4. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka finanšu iemaksas, ko produkta ražotājs maksā, lai izpildītu savus ražotāja paplašinātās atbildības pienākumus:

- a) sedz šādas izmaksas par produktiem, ko ražotājs laiž tirgū attiecīgajā dalībvalstī:
- izmaksas par atkritumu dalītu savākšanu un tai sekojošo transportēšanu un apstrādi, tostarp apstrādi, kas vajadzīga, lai sasniegtu Savienības atkritumu apsaimniekošanas mērķrādītājus, un izmaksas, kas nepieciešamas, lai sasniegtu citus mērķrādītājus un mērķus, kas minēti 1. punkta b) apakšpunktā, ņemot vērā ieņēmumus no atkārtotas izmantošanas, no otrreizējo izejvielu pārdošanas, kuras iegūtas no tā produktiem, un no nepieprasītas depozīta iemaksas,
 - izmaksas par pienācīgas informācijas sniegšanu atkritumu īpašniekiem saskaņā ar 2. punktu,
 - izmaksas par datu ievākšanu un paziņošanu saskaņā ar 1. punkta c) apakšpunktu.

Šis apakšpunkts neattiecas uz ražotāja paplašinātās atbildības shēmām, kas izveidotas saskaņā ar Direktīvām 2000/53/EK, 2006/66/EK vai 2012/19/ES;

- b) gadījumos, kad ražotāja paplašinātās atbildības pienākumi tiek pildīti kolektīvi, izmaksas tiek pēc iespējas diferencētas attiecībā uz konkrētiem produktiem vai līdzīgu produktu grupām, jo īpaši ņemot vērā to izturību, remontējamību, atkārtotu izmantojamību, pārstrādājamību un bīstamu vielu klātbūtni, līdz ar to izmantojot aprites cikla pieeju un pielāgojoties prasībām, kas noteiktas attiecīgajos Savienības tiesību aktos, un, ja iespējams, pamatojoties uz saskaņotiem kritērijiem, lai nodrošinātu vienmērīgu iekšējā tirgus darbību; un

▼ M4

- c) nepārsniedz izmaksas, kas vajadzīgas, lai nodrošinātu atkritumu apsaimniekošanas pakalpojumus izmaksu ziņā efektīvā veidā. Šādas izmaksas nosaka pārredzamā veidā starp iesaistītajiem dalībniekiem.

Gadījumos, kad to pamato vajadzība nodrošināt pareizu atkritumu apsaimniekošanu un ražotāja paplašinātas atbildības shēmas ekonomisko dzīvotspēju, dalībvalstis var atkāpties no a) apakšpunktā noteiktā finanšu atbildības sadalījuma ar nosacījumu, ka:

- i) attiecībā uz ražotāja paplašinātas atbildības shēmām, kas izveidotas, lai sasniegtu atkritumu apsaimniekošanas mērķrādītājus un mērķus, kas noteikti Savienības leģislatīvajos aktos – produktu ražotāji sedz vismaz 80 % no nepieciešamajām izmaksām;
- ii) attiecībā uz ražotāja paplašinātas atbildības shēmām, kas izveidotas 2018. gada 4. jūlijā vai pēc tam, lai sasniegtu atkritumu apsaimniekošanas mērķus un mērķrādītājus, kas noteikti vienīgi dalībvalsts tiesību aktos – produktu ražotāji sedz vismaz 80 % no nepieciešamajām izmaksām;
- iii) attiecībā uz ražotāja paplašinātas atbildības shēmām, kas izveidotas pirms 2018. gada 4. jūlija, lai sasniegtu atkritumu apsaimniekošanas mērķus un mērķrādītājus, kas noteikti vienīgi dalībvalsts tiesību aktos – produktu ražotāji sedz vismaz 50 % no nepieciešamajām izmaksām,

ar nosacījumu, ka atlikušās izmaksas sedz sākotnējie atkritumu radītāji vai izplatītāji.

Šo izņēmumu nevar izmantot, lai samazinātu izmaksu daļu, kas jāsedz produktu ražotājiem saskaņā ar ražotāja paplašinātas atbildības shēmas, kuras izveidotas pirms 2018. gada 4. jūlija.

5. Dalībvalstis izveido piemērotu uzraudzības un izpildes satvaru nolūkā nodrošināt, ka produktu ražotāji un organizācijas, kas to vārdā pilda ražotāja paplašinātas atbildības pienākumus, pilda savus ražotāja paplašinātas atbildības pienākumus, tostarp tālpārdošanas gadījumā, ka finanšu līdzekļi tiek pienācīgi izmantoti un ka visi dalībnieki, kas iesaistīti ražotāja paplašinātas atbildības shēmu īstenošanā, ziņo ticamus datus.

Ja dalībvalsts teritorijā ražotāja paplašinātās atbildības pienākumus produktu ražotāju vārdā pilda vairākas organizācijas, attiecīgā dalībvalsts ieceļ vismaz vienu struktūru, kas ir neatkarīga no privātam interesēm, vai uztic publiskai iestādei pārraudzīt ražotāja paplašinātas atbildības pienākumu pildīšanu.

Katra dalībvalsts atļauj produktu ražotājiem, kuri veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī un produktus laiž tirgū tās teritorijā, iecelt juridisku vai fizisku personu, kas reģistrēta tās teritorijā, kā pilnvaroto pārstāvi, lai tā pildītu ražotāja pienākumus, kas saistīti ar ražotāja paplašinātas atbildības shēmām attiecīgās dalībvalsts teritorijā.

Uzraudzības nolūkā un lai pārbaudītu atbilstību produkta ražotāja pienākumiem saistībā ar ražotāja paplašinātas atbildības shēmu, dalībvalstis var noteikt prasības, piemēram, reģistrācijas, informācijas un ziņošanas prasības, kas jāievēro fiziskai vai juridiskai personai, lai tā tiktu iecelta par pilnvaroto pārstāvi to teritorijā.

▼M4

6. Dalībvalstis nodrošina, ka noris regulārs dialogs starp attiecīgajām ieinteresētajām personām, kas iesaistītas ražotāja paplašinātās atbildības shēmu pildīšanā, tai skaitā starp ražotājiem un izplatītājiem, publiskiem vai privātiem atkritumu apsaimniekotājiem, sociālās ekonomikas dalībniekiem, pašvaldībām, pilsoniskās sabiedrības organizācijām un – attiecīgā gadījumā – sociālās ekonomikas dalībniekiem, atkārtotas izmantošanas un remonta tīkliem, kā arī operatoriem, kas nodarbojas ar sagatavošanu atkārtotai izmantošanai.

7. Dalībvalstis veic pasākumus, lai nodrošinātu, ka ražotāja paplašinātās atbildības shēmas, kas izveidotas pirms 2018. gada 4. jūlija, sasniedz atbilstību šim pantam līdz 2023. gada 5. janvārim.

8. Informācijas sniegšana sabiedrībai saskaņā ar šo pantu neskar konfidencialitāti attiecībā uz komerciāli sensitīvu informāciju saskaņā ar attiecīgajiem Savienības un valsts tiesību aktiem.

*9. pants***Atkritumu rašanās novēršana**

1. Dalībvalstis veic atkritumu rašanās novēršanas pasākumus. Ar minētajiem pasākumiem vismaz:

- a) tiek veicināti un atbalstīti ilgtspējīgi ražošanas un patēriņa modeļi;
- b) tiek rosināts izstrādāt, ražot un izmantot resursefektīvus, izturīgus (tostarp darbības laika ziņā un bez plānotas nolietojuma), remontējamus, atkārtoti izmantojamus un atjaunināmus produktus;
- c) tiek aptverti produkti, kas satur kritiski svarīgās izejvielas, lai nepieļautu, ka šīs izejvielas kļūst par atkritumiem;
- d) tiek veicināta produktu atkārtota izmantošana un sistēmu, kas veicina remontu un atkārtotu izmantošanu, izveide, tostarp jo īpaši attiecībā uz elektriskām un elektroniskām iekārtām, tekstilmateriāliem un mēbelēm, kā arī iepakojumu, būvmateriāliem un būvniecībā izmantojamiem produktiem;
- e) vajadzības gadījumā, un neskarot intelektuālā īpašuma tiesības, veicina rezerves daļu, rokasgrāmatu, tehniskās informācijas vai citu instrumentu, iekārtu vai programmatūras pieejamību, kas dod iespēju produktus remontēt un atkārtoti izmantot, nekaitējot to kvalitātei un drošībai;
- f) tiek samazināta atkritumu rašanās procesos, kas saistīti ar rūpniecisko ražošanu, minerālu ieguvī, ražošanu, būvniecību un nojaukšanu, ņemot vērā labākos pieejamos tehniskos paņēmienus;
- g) tiek samazināta pārtikas atkritumu rašanās primārajā ražošanā, pārstrādē un izgatavošanā, mazumtirdzniecībā un citos pārtikas sadales kanālos, restorānos un sabiedriskajā ēdināšanā, kā arī mājāsaimniecībās, lai tādējādi palīdzētu sasniegt Apvienoto Nāciju Organizācijas Ilgtspējīgas attīstības mērķi – par 50 % samazināt pārtikas izšķērdēšanu pasaules mērogā uz vienu iedzīvotāju mazumtirdzniecības un patēriņa līmenī un samazināt pārtikas zudumus visās ražošanas un piegādes ķēdēs līdz 2030. gadam;

▼ **M4**

- h) tiek veicināta pārtikas ziedošana un cita veida sadalīšana cilvēku patēriņam, priekšroku dodot tās izmantošanai cilvēku uzturā, nevis dzīvnieku barošanai un pārstrādāšanai nepārtikas precēs;
- i) tiek veicināta bīstamo vielu satura samazināšana materiālos un produktos, neskarot Savienības līmenī noteiktās saskaņotās juridiskās prasības attiecībā uz šiem materiāliem un produktiem, un tiek nodrošināts, ka jebkurš izstrādājuma piegādātājs, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1907/2006 ⁽¹⁾ 3. panta 33. punktā, sniedz informāciju Eiropas Ķīmikāliju aģentūrai saskaņā ar minētās direktīvas 33. panta 1. punktu no 2021. gada 5. janvāra;
- j) tiek samazināta atkritumu rašanās, jo īpaši tādu atkritumu gadījumā, kas nav piemēroti sagatavošanai atkārtotai izmantošanai vai pārstrādei;
- k) tiek apzināti produkti, kas ir galvenie piegružošanas avoti, jo īpaši dabas un jūras vidē, un tiek veikti piemēroti pasākumi, lai samazinātu piegružojumu no šādiem produktiem; ja dalībvalstis nolēm j šo pienākumu īstenot, izmantojot tirgus ierobežojumus, tās nodrošina, ka šie ierobežojumi ir samērīgi un nediskriminējoši;
- l) tiek īstenoti centieni apturēt jūras piegružojuma radīšanu, lai sasniegtu Apvienoto Nāciju Organizācijas ilgtspējīgas attīstības mērķi – novērst un ievērojami samazināt jūras visu veidu piesārņojumu; un
- m) tiek izstrādātas un atbalstītas informācijas kampaņas nolūkā vairo izpratni par atkritumu rašanās novēršanu un piegružošanu.

2. Eiropas Ķīmikāliju aģentūra līdz 2020. gada 5. janvārim izveido datubāzi datiem, kuri tai jāiesniedz saskaņā ar 1. punkta i) punktu, un to uztur. Eiropas Ķīmikāliju aģentūra sniedz atkritumu apstrādes operatoriem piekļuvi šai datubāzei. Tā arī sniedz piekļuvi šai datubāzei patērētājiem, ja viņi to pieprasa.

3. Dalībvalstis uzrauga un novērtē atkritumu rašanās novēršanas pasākumu īstenošanu. Tālab tās izmanto piemērotus kvalitatīvos vai kvantitatīvos rādītājus un mērķrādītājus, jo īpaši attiecībā uz radīto atkritumu daudzumu.

4. Dalībvalstis uzrauga un novērtē savu pasākumu īstenošanu attiecībā uz atkārtotu izmantošanu, mērot tās apjomus, pamatojoties uz vienotu metodiku, kas izveidota ar 7. punktā minēto īstenošanas aktu, sākot ar pirmo pilno kalendāro gadu pēc minētā īstenošanas akta pieņemšanas.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1907/2006 (2006. gada 18. decembris), kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (*REACH*), ar kuru izveido Eiropas Ķīmikāliju aģentūru, groza Direktīvu 1999/45/EK un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1488/94, kā arī Padomes Direktīvu 76/769/EEK un Komisijas Direktīvu 91/155/EEK, Direktīvu 93/67/EEK, Direktīvu 93/105/EK un Direktīvu 2000/21/EK (OV L 396, 30.12.2006., 1. lpp.).

▼M4

5. Dalībvalstis uzrauga un novērtē pasākumu īstenošanu attiecībā uz pārtikas atkritumu rašanās novēršanu, mērot pārtikas atkritumu apjomus, pamatojoties uz metodiku, kas izveidota ar 8. punktā minēto deleģēto aktu, sākot ar pirmo kalendāro gadu pēc minētā deleģētā akta pieņemšanas.

6. Komisija līdz 2023. gada 31. decembrim izskata datus par pārtikas atkritumiem, ko dalībvalstis iesniegušas saskaņā ar 37. panta 3. punktu, lai apsvērtu iespēju noteikt Savienības mēroga pārtikas atkritumu samazināšanas mērķi, kas jāsasniedz līdz 2030. gadam, pamatojoties uz datiem, ko dalībvalstis paziņojušas saskaņā ar vienoto metodiku, kas izstrādāta saskaņā ar šā panta 8. punktu. Minētajā nolūkā Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, kuram vajadzības gadījumā pievieno leģislatīva akta priekšlikumu.

7. Komisija pieņem īstenošanas aktus, lai noteiktu rādītājus, kas dod iespēju konstatēt kopējo progresu atkritumu rašanās novēršanas pasākumu īstenošanā, un līdz 2019. gada 31. martam pieņem īstenošanas aktu, ar ko nosaka vienotu metodiku ziņošanai par produktu atkārtotu izmantošanu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 39. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

8. Komisija līdz 2019. gada 31. martam, pamatojoties uz ES platformas par pārtikas zudumiem un pārtikas izšķērdēšanu darbības rezultātiem, pieņem deleģēto aktu saskaņā ar 38.a pantu, lai papildinātu šo direktīvu, izstrādājot vienotu metodiku un nosakot minimālās kvalitātes prasības vienotiem pārtikas atkritumu līmeņu mērījumiem.

9. Komisija līdz 2024. gada 31. decembrim izskata datus par atkārtotu izmantošanu, ko dalībvalstis sniegušas saskaņā ar 37. panta 3. punktu, lai apsvērtu iespēju noteikt pasākumus, kas veicinātu produktu atkārtotu izmantošanu, tostarp iespēju noteikt kvantitatīvus mērķus. Komisija izskata arī iespēju ieviest citus atkritumu rašanās novēršanas pasākumus, tostarp atkritumu samazināšanas mērķus. Minētajā nolūkā Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, kuram vajadzības gadījumā pievieno leģislatīva akta priekšlikumu.

*10. pants***Reģenerācija**

1. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka atkritumi tiek sagatavoti atkārtotai izmantošanai, tiek pārstrādāti vai ar tiem tiek veiktas citas reģenerācijas darbības saskaņā ar 4. un 13. pantu.

2. Ja nepieciešams panākt atbilstību 1. punktam un atvieglot vai uzlabot sagatavošanu atkārtotai izmantošanai, pārstrādi vai citas reģenerācijas darbības, atkritumus vāc dalīti un nesajauc ar citiem atkritumiem vai citiem materiāliem, kam ir atšķirīgas īpašības.

3. Dalībvalstis var pieļaut atkāpes no 2. punkta, ja ir izpildīts vismaz viens no šādiem noteikumiem:

a) konkrētu atkritumu veidu vākšana vienkopus neietekmē iespējas tos sagatavot atkārtotai izmantošanai, pārstrādāt vai veikt citas reģenerācijas darbības saskaņā ar 4. pantu, un no šīm darbībām tiek gūts tāds rezultāts, kura kvalitāte ir līdzvērtīga tai, ko panāk, izmantojot dalīto vākšanu;

▼M4

- b) dalīta vākšana nedod iespējas sasniegt vislabākos rezultātus vides aizsardzības jomā, ņemot vērā kopējo ietekmi uz vidi, ko rada attiecīgo atkritumu plūsmu apsaimniekošana;
- c) dalīta vākšana nav tehniski iespējama, ņemot vērā labas prakses piemērus atkritumu savākšanas jomā;
- d) dalīta vākšana radītu nesamērīgas ekonomiskās izmaksas, ņemot vērā izmaksas, ko radītu jauktu atkritumu savākšanas un apstrādes negatīvā ietekme uz vidi un veselību, efektivitātes uzlabošanas potenciālu atkritumu savākšanā un apstrādē, ieņēmumus no otrreizējo izejvielu pārdošanas, kā arī principa “piesārņotājs maksā” piemērošanu un ražotāja paplašināto atbildību.

Dalībvalstis regulāri pārskata saskaņā ar šo punktu noteiktās atkāpes, ņemot vērā paraugpraksi atkritumu dalītas savākšanas jomā un citas tendences atkritumu apsaimniekošanas jomā.

4. Dalībvalstis veic pasākumus, lai nodrošinātu, ka atkritumi, kas savākti dalīti sagatavošanai atkārtotai izmantošanai un pārstrādei saskaņā ar 11. panta 1. punktu un 22. pantu, netiek sadedzināti, izņemot atkritumus, kas rodas dalīti savāktu atkritumu turpmākas apstrādes darbībās un kuru sadedzināšana sniedz videi nekaitīgāko rezultātu saskaņā ar 4. pantu.

5. Ja nepieciešams panākt atbilstību šā panta 1. punktam un atvieglot vai uzlabot reģenerāciju, dalībvalstis pirms un pēc reģenerācijas veic vajadzīgos pasākumus, lai atdalītu bīstamās vielas, to maisījumus un sastāvdaļas, ko iegūst no bīstamiem atkritumiem, ņemot vērā to apstrādi saskaņā ar 4. un 13. punktu.

6. Dalībvalstis līdz 2021. gada 31. decembrim iesniedz Komisijai ziņojumu par šā panta īstenošanu attiecībā uz sadzīves atkritumiem un bioloģiskajiem atkritumiem, tostarp par dalītas savākšanas materiālo un teritoriālo segumu un par jebkurām atkāpēm saskaņā ar 3. punktu.

▼B*11. pants***▼M4****Sagatavošana atkārtotai izmantošanai un pārstrādei**

1. Dalībvalstis veic pasākumus, lai veicinātu sagatavošanu atkārtotai izmantošanai, proti, veicinot sagatavošanas atkārtotai izmantošanai un remontu tīklu izveidi un atbalstu tiem, un gadījumos, kad tas savienojams ar atkritumu pienācīgu apsaimniekošanu, atvieglējot šiem tīkliem piekļuvi tādiem savākšanas shēmu vai iekārtu īpašumā esošiem atkritumiem, kurus var sagatavot atkārtotai izmantošanai, bet ko minētās shēmas vai iekārtas neparedz sagatavot atkārtotai izmantošanai, un veicinot ekonomikas instrumentu, iepirkuma kritēriju, kvantitatīvu mērķu vai citu pasākumu izmantošanu.

Dalībvalstis veic pasākumus, lai veicinātu kvalitatīvu pārstrādi, un tālab saskaņā ar 10. panta 2. un 3. punktu ievieš atkritumu dalītās savākšanas sistēmas.

▼ M4

Ievērojot 10. panta 2. un 3. punktu, dalībvalstis izveido dalītas savākšanas sistēmas vismaz papīram, metālam, plastmasai un stiklam un līdz 2025. gada 1. janvārim – tekstilmateriāliem.

Dalībvalstis veic pasākumus, lai veicinātu selektīvu nojaukšanu, tādējādi nodrošinot iespēju izņemt bīstamās vielas un droši apieties ar tām, lai atvieglotu atkārtotu izmantošanu un augstas kvalitātes pārstrādi, selektīvi izņemot materiālus, un lai nodrošinātu būvdarbos un ēku nojaukšanā radušos atkritumu šķirošanas sistēmu izveidi vismaz koksnei, minerālu frakcijām (betons, ķieģeļi, flīzes un keramika, akmeņi), metālam, stiklam, plastmasai un apmetumam.

2. Lai sasniegtu atbilstību šīs direktīvas mērķiem un Eiropā veidotu aprites ekonomiku ar augstu resursu efektivitātes līmeni, dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai sasniegtu šādus mērķus:

▼ B

a) līdz 2020. gadam sagatavot vismaz tādu materiālu otrreizēju izmantošanu un pārstrādi kā papīrs, metāls, plastmasa un stikls no mājsaimniecībām un, iespējams, citiem avotiem, ciktāl šīs atkritumu plūsmas ir līdzīgas sadzīves atkritumiem, lai šī otrreizējā izmantošana un pārstrāde kopumā sasniegtu vismaz 50 % pēc svara;

b) līdz 2020. gadam līdz vismaz 70 % pēc svara palielināt nebīstamo būvgružu un ēku nojaukšanas atkritumu, kas nav atkritumu saraksta 17 05 04 kategorijā definētie dabiskie materiāli, sagatavošanu atkārtotai izmantošanai, pārstrādei un citai materiālai reģenerācijai, tostarp aizbēršanai, izmantojot atkritumus kā citu materiālu aizstājējus;

▼ M4

c) līdz 2025. gadam atkārtotai izmantošanai sagatavoto un pārstrādāto sadzīves atkritumu apjomu palielināt vismaz līdz 55 % pēc masas;

d) līdz 2030. gadam atkārtotai izmantošanai sagatavoto un pārstrādāto sadzīves atkritumu apjomu palielināt vismaz līdz 60 % pēc masas;

e) līdz 2035. gadam atkārtotai izmantošanai sagatavoto un pārstrādāto sadzīves atkritumu apjomu palielināt vismaz līdz 65 % pēc masas.

3. Dalībvalsts var ilgākais par pieciem gadiem pagarināt termiņus, kuros jāsasniedz mērķi, kas minēti 2. punkta c), d) un e) apakšpunktā, ar nosacījumu, ka minētā dalībvalsts:

a) saskaņā ar ESAO un *Eurostat* kopīgās aptaujas datiem ir sagatavojusi atkārtotai izmantošanai un pārstrādājusi mazāk nekā 20 % vai apglabājusi poligonos vairāk nekā 60 % no saviem sadzīves atkritumiem, kas radīti 2013. gadā; un

b) vēlākais 24 mēnešus pirms attiecīgā termiņa, kas noteikts 2. punkta c), d) vai e) apakšpunktā, paziņo Komisijai par savu nodomu pagarināt attiecīgo termiņu un iesniedz īstenošanas plānu saskaņā ar IVb pielikumu.

▼ **M4**

4. Komisija trīs mēnešu laikā pēc tā saņemšanas var prasīt dalībvalstij pārskatīt īstenošanas plānu, kas iesniegts saskaņā ar 3. punkta b) apakšpunktu, ja Komisija uzskata, ka plāns neatbilst IVb pielikumā noteiktajām prasībām. Attiecīgā dalībvalsts iesniedz Komisijai pārskatītu plānu triju mēnešu laikā pēc Komisijas pieprasījuma saņemšanas.

5. Ja termiņš 3. punktā minēto mērķrādītāju sasniegšanai ir pagarināts, attiecīgā dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus, lai palielinātu atkārtotai izmantošanai sagatavoto un pārstrādāto sadzīves atkritumu apjomu:

- a) līdz vismaz 50 % līdz 2025. gadam, ja termiņš ir pagarināts, lai sasniegtu mērķi, kas minēts 2. punkta c) apakšpunktā;
- b) līdz vismaz 55 % līdz 2030. gadam, ja termiņš ir pagarināts, lai sasniegtu mērķi, kas minēts 2. punkta d) apakšpunktā;
- c) līdz vismaz 60 % līdz 2035. gadam, ja termiņš ir pagarināts, lai sasniegtu mērķi, kas minēts 2. punkta e) apakšpunktā.

6. Līdz 2024. gada 31. decembrim Komisija apsver iespēju noteikt sagatavošanas atkārtotai izmantošanai un pārstrādei mērķrādītājus attiecībā uz būvdarbu un ēku nojaukšanas atkritumiem un to materiālu ziņā specifiskām frakcijām, tekstilatkritumiem, komerciālajiem atkritumiem, nebīstamiem rūpnieciskiem atkritumiem un citām atkritumu plūsmām, kā arī sagatavošanas atkārtotai izmantošanai mērķrādītājus sadzīves atkritumiem un otrreizējās pārstrādes mērķrādītājus sadzīves bioloģiskajiem atkritumiem. Minētajā nolūkā Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, kuram vajadzības gadījumā pievieno leģislatīva akta priekšlikumu.

7. Līdz 2028. gada 31. decembrim Komisija pārskata 2. punkta e) apakšpunktā noteikto mērķrādītāju. Minētajā nolūkā Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, kam vajadzības gadījumā pievieno leģislatīva akta priekšlikumu.

Komisija novērtē līdzapstrādes tehnoloģiju, kas ļauj iekļaut minerālvielas sadzīves atkritumu līdzsadedzināšanas procesā. Ja, veicot šo pārskatīšanu, ir iespējams rast uzticamu metodiku, Komisija apsver, vai šādus minerālus var ieskaitīt pārstrādes mērķrādītāju sasniegšanā.

*11.a pants***Noteikumi mērķrādītāju sasniegšanas aprēķināšanu**

1. Lai aprēķinātu, vai 11. panta 2. punkta c), d) un e) apakšpunktā un 11. panta 3. punktā noteiktie mērķrādītāji ir sasniegti:

- a) dalībvalstis aprēķina sadzīves atkritumu masu, kas radīta un sagatavota atkārtotai izmantošanai vai pārstrādāta attiecīgajā kalendārajā gadā;
- b) atkārtotai izmantošanai sagatavoto sadzīves atkritumu masa tiek aprēķināta kā to produktu vai produktu sastāvdaļu masa, kas kļuvuši par sadzīves atkritumiem un kam veiktas visas nepieciešamās pārbaudes, tīrīšanas vai remonta darbības, kuras dod iespēju tos izmantot atkārtoti bez tālākas šķirošanas vai priekšapstrādes;

▼M4

c) pārstrādāto sadzīves atkritumu masu aprēķina kā atkritumu masu, kuri pēc visas nepieciešamās pārbaudīšanas, šķirošanas un citām iepriekšējām darbībām to atkritumu materiālu izņemšanai, kas nav paredzēti turpmākai pārstrādei un kvalitatīvas pārstrādes nodrošināšanai, nonāk pārstrādes darbībā, kurā atkritumu materiāli tiek faktiski pārstrādāti produktos, materiālos vai vielās.

2. Piemērojot 1. punkta c) apakšpunktu, pārstrādāto sadzīves atkritumu masu mēra, kad atkritumus ievada pārstrādes darbībā.

Atkāpjoties no pirmās daļas, pārstrādātu sadzīves atkritumu masu var mērīt tad, kad pabeigtas jebkādas šķirošanas darbības, ar noteikumu, ka:

a) šķirošanas rezultātā iegūtie atkritumi tiek pēc tam pārstrādāti;

b) tādu materiālu vai vielu masa, kuri tiek atdalīti turpmākās darbībās, kas paredzētas pirms pārstrādes, un kuri pēc tam netiek pārstrādāti, netiek ieskaitīta tajā atkritumu masā, par ko ziņots kā par pārstrādātu.

3. Dalībvalstis izveido efektīvu sadzīves atkritumu kvalitātes kontroles un izsekojamības sistēmu, lai nodrošinātu, ka ir izpildīti šā panta 1. punkta c) apakšpunkta un 2. punkta nosacījumi. Lai nodrošinātu to datu ticamību un pareizību, kas savākti par pārstrādātajiem atkritumiem, šāda sistēma var būt vai nu elektroniski reģistri, kas izveidoti saskaņā ar 35. panta 4. punktu, vai šķīrotajiem atkritumiem izvirzīto kvalitātes prasību tehniskās specifikācijas, vai šķīroto atkritumu vidējo zudumu rādītāji dažādiem atkritumu veidiem un attiecīgajai atkritumu apsaimniekošanas praksei. Vidējo zudumu līmeni izmanto tikai gadījumos, kad citādi nevar iegūt ticamus datus, un aprēķina, pamatojoties uz aprēķināšanas noteikumiem, kas noteikti saskaņā ar šā panta 10. punktu pieņemtajā deleģētajā aktā.

4. Lai aprēķinātu, vai ir sasniegti 11. panta 2. punkta c), d) un e) apakšpunktā un 11. panta 3. punktā noteiktie mērķrādītāji, bioloģiski noārdāmu sadzīves atkritumu daudzumu, kas nonāk anaerobā vai aerobā apstrādē, var ieskaitīt kā pārstrādātu, ja apstrādes rezultātā ir iegūts komposts, digestāts vai cits materiāls, kuram ir līdzīgs pārstrādātā satura daudzums salīdzinājumā ar apstrādē ievadīto un kuru izmantos kā pārstrādātu produktu, materiālu vai vielu. Ja iegūto materiālu izmanto uz zemes, dalībvalstis var to ieskaitīt kā pārstrādātu vienīgi tad, ja šāda izmantojuma rezultātā labumu gūst lauksaimniecība vai notiek ekoloģiski uzlabojumi.

No 2027. gada 1. janvāra dalībvalstis bioloģiskus sadzīves atkritumus, kas nonāk aerobā vai anaerobā apstrādē, var ieskaitīt kā pārstrādātus vienīgi tad, ja saskaņā ar 22. pantu, tie ir dalīti savākti vai nodalīti to rašanās vietā.

5. Lai aprēķinātu, vai ir sasniegti 11. panta 2. punkta c), d) un e) apakšpunktā un 11. panta 3. punktā noteiktie mērķrādītāji, atkritumu daudzumu, kas sagatavošanas darbības rezultātā pirms pārstrādes vairs nav atkritumi, var ieskaitīt kā pārstrādātu ar nosacījumu, ka šādi materiāli ir paredzēti turpmākai pārstrādei produktos, materiālos vai vielās.

▼ **M4**

izmantošanai sākotnējam mērķim vai citiem mērķiem. Tomēr atkritumu beigu stadijas materiālus, ko paredzēts izmantot kā kurināmo vai citu līdzekli enerģijas ražošanai, vai sadedzināt, izmantot aizbēršanai vai apglabāšanai poligonos, neieskaita pārstrādes mērķrādītāju sasniegšanā.

6. Lai aprēķinātu, vai ir sasniegti 11. panta 2. punkta c), d) un e) apakšpunktā un 11. panta 3. punktā noteiktie mērķrādītāji, dalībvalstis var ņemt vērā pēc sadzīves atkritumu sadedzināšanas atdalīto metālu daudzumu ar nosacījumu, ka pārstrādātie metāli atbilst konkrētiem kvalitātes kritērijiem, kas noteikti īstenošanas aktā, kurš pieņemts, ievērojot šā panta 9. punktu.

7. Atkritumus, kas nosūtīti uz citu dalībvalsti, lai tur tos sagatavotu atkārtotai izmantošanai, pārstrādātu vai izmantotu aizbēršanai, 11. panta 2. un 3. punktā noteikto mērķrādītāju sasniegšanā var ieskaitīt tikai tā dalībvalsts, kurā atkritumi savākti.

8. Atkritumus, kas eksportēti no Savienības, lai tos sagatavotu atkārtotai izmantošanai vai pārstrādātu, šīs direktīvas 11. panta 2. un 3. punktā noteikto mērķrādītāju sasniegšanā var ieskaitīt tā dalībvalsts, kurā atkritumi savākti, tikai tad, ja ir izpildītas šā panta 3. punkta prasības un ja eksportētājs var atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 1013/2006 pierādīt, ka atkritumu sūtījums atbilst minētās regulas prasībām un ka atkritumu apstrāde ārpus Savienības ir notikusi atbilstīgi nosacījumiem, kas ir lielā mērā līdzvērtīgi prasībām attiecīgajos Savienības tiesību aktos vides jomā.

9. Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus šā panta piemērošanai, Komisija līdz 2019. gada 31. martam pieņem īstenošanas aktus, ar ko nosaka noteikumus datu aprēķiniem, pārbaudēm un ziņošanai, jo īpaši attiecībā uz:

- a) vienotu metodiku, ar ko aprēķina ar sadedzināšanu pārstrādātu metālu masu, kas pārstrādāti saskaņā ar 6. punktu, tostarp pārstrādāto metālu kvalitātes kritērijiem; un
- b) bioloģiskajiem atkritumiem, kas pārstrādāti to rašanās vietā.

Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 39. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

10. Lai papildinātu šo direktīvu, nosakot aprēķināšanas, pārbaudes un ziņošanas noteikumus attiecībā uz to materiālu vai vielu masu, kas izņemti pēc šķirošanas darbības un ko sekojoši nepārstrādā, pamatojoties uz zudumu vidējo rādītāju sašķirotajiem atkritumiem, Komisija līdz 2019. gada 31. martam saskaņā ar 38.a pantu pieņem deleģēto aktu.

11.b pants

Agrīnās brīdināšanas ziņojums

1. Komisija sadarbībā ar Eiropas Vides aģentūru sagatavo ziņojumu par virzību uz 11. panta 2. punkta c), d) un e) apakšpunktā un 3. punktā izvirzīto mērķrādītāju sasniegšanu vēlākais trīs gadus pirms tajos noteiktiem termiņiem.

▼ M4

2. Šā panta 1. punktā minētajos ziņojumos iekļauj:
 - a) novērtējumu par katras dalībvalsts virzību uz mērķrādītāja izpildi;
 - b) to dalībvalstu sarakstu, kuras mērķrādītājus varētu nesasniegt attiecīgajos termiņos, pievienojot attiecīgajām dalībvalstīm adresētus atbilstīgus ieteikumus;
 - c) paraugprakses piemērus, ko izmanto visā Savienībā un kas varētu palīdzēt virzībā uz mērķrādītāju sasniegšanu.

*12. pants***Apglabāšana**

1. Dalībvalstis nodrošina, ka, ja nav veikta reģenerācija saskaņā ar 10. panta 1. punktu, atkritumiem piemēro drošas apglabāšanas darbības, kuras atbilst 13. panta noteikumiem attiecībā uz cilvēku veselības un vides aizsardzību.
2. Komisija līdz 2024. gada 31. decembrim izvērtē I pielikumā uzskaitītās apglabāšanas darbības, jo īpaši ņemot vērā 13. pantu, un iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, kam vajadzības gadījumā pievieno leģislatīva akta priekšlikumu, lai paredzētu regulējumu apglabāšanas darbībām, tostarp, iespējams, nosakot ierobežojumus un apsverot apglabāšanas samazināšanas mērķrādītāju, lai nodrošinātu videi nekaitīgu atkritumu apsaimniekošanu.

▼ B*13. pants***Cilvēku veselības un vides aizsardzība**

Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka atkritumu apsaimniekošana norit, neapdraudot cilvēku veselību un neradot kaitējumu videi, un jo īpaši:

- a) neapdraudot ūdeni, gaisu, augsni, augus vai dzīvniekus;
- b) neradot neērtības trokšņa vai smakas dēļ; kā arī
- c) neradot negatīvu ietekmi uz lauku vidi un īpaši aizsargājamām teritorijām.

▼ M4*14. pants***Izmaksas**

1. Saskaņā ar principu, ka maksā piesārņotājs, atkritumu apsaimniekošanas izmaksas, tostarp par nepieciešamo infrastruktūru un tās darbību, sedz sākotnējais atkritumu radītājs vai pašreizējais vai iepriekšējais atkritumu īpašnieks.
2. Neskarot 8. un 8.a pantu, dalībvalstis var pieņemt lēmumu, ka atkritumu apsaimniekošanas izmaksas pilnīgi vai daļēji jāsedz tā produkta ražotājam, no kā šie atkritumi radušies, un ka šīs izmaksas daļēji var segt šāda produkta izplatītāji.

III NODAĻA

ATKRITUMU APSAIMNIEKOŠANA

15. pants

Atbildība par atkritumu apsaimniekošanu

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai katrs sākotnējais atkritumu radītājs vai cits īpašnieks atkritumu apstrādi veic pats vai uztic to starpniekam vai uzņēmumam, kas veic atkritumu apstrādi, vai arī privātam vai valsts atkritumu savācējam saskaņā ar 4. un 13. pantu.

2. Ja atkritumus pārved no sākotnējā radītāja vai īpašnieka kādai no 1. punktā minētajām fiziskajām vai juridiskajām personām iepriekšējai apstrādei, no atbildības par pilnīgu reģenerācijas vai apglabāšanas darbību parasti neatbrīvo.

Neskarot Regulu (EK) Nr. 1013/2006, dalībvalstis var precizēt atbildības nosacījumus un lemt, kādos gadījumos ražotājam jāatbild par visu apstrādes ķēdi un kādos gadījumos ražotāja un īpašnieka atbildību var dalīt vai deleģēt apstrādes ķēdes dalībnieku starpā.

3. Dalībvalstis saskaņā ar 8. pantu var pieņemt lēmumu, ka atbildību par atkritumu apsaimniekošanas organizēšanu pilnībā vai daļēji jāuzņemas tā produkta ražotājam, no kā šie atkritumi radušies, un ka arī tāda produkta izplatītāji uzņemas daļu atbildības.

4. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka to teritorijā uzņēmumi, kuru profesionālā darbība ir saistīta ar atkritumu savākšanu vai pārvadāšanu, nogādā savāktos un pārvadātos atkritumus uz pienācīgām apstrādes iekārtām, ievērojot 13. pantu.

16. pants

Pašpietiekamības un tuvuma principi

1. Dalībvalstis vajadzības gadījumā un, ja nepieciešams, sadarbojoties ar citām dalībvalstīm, veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu integrētu un atbilstīgu atkritumu apglabāšanas iekārtu tīklu un tādu jauktu sadzīves atkritumu reģenerācijas iekārtu tīklu, kas savākti no privātām mājaimniecībām, tostarp savācot šādus atkritumus arī no citiem radītājiem, ņemot vērā labākās pieejamās metodes.

Atkāpjoties no Regulas (EK) Nr. 1013/2006, dalībvalstis, lai aizsargātu savu tīklu, var ierobežot ienākošus sūtījumus ar atkritumiem uz atkritumu sadedzināšanas iekārtām, kuras ir klasificējamās kā reģenerācijas iekārtas, ja ir noskaidrots, ka šādu sūtījumu dēļ būtu jāapglabā atkritumus, kas radušies pašā dalībvalstī, vai atkritumus būtu jāapstrādā tādā veidā, kas neatbilst atkritumu apsaimniekošanas plānam. Dalībvalstis par katru šādu lēmumu paziņo Komisijai. Dalībvalstis var arī ierobežot eksportējamās atkritumu sūtījumus vides aizsardzības apsvērumu dēļ, kā izklāstīts Regulā (EK) Nr. 1013/2006.

▼B

2. Tīklu izveido tā, lai Kopienai dotu iespēju pašai kļūt saimnieciski patstāvīgai atkritumu apglabāšanas ziņā, kā arī 1. punktā minēto atkritumu reģenerācijas ziņā, un dalībvalstīm – individuālu virzību uz minēto mērķi, ņemot vērā ģeogrāfiskos apstākļus un īpašu iekārtu vajadzību konkrētiem atkritumu veidiem.

3. Ar tīklu nodrošina iespēju apglabāt atkritumus vai 1. punktā minētos atkritumus reģenerēt tuvākajās piemērotajās iekārtās, izmantojot piemērotākās metodes un tehnoloģijas, lai nodrošinātu augsta līmeņa vides un sabiedrības veselības aizsardzību.

4. Tuvuma un pašpietiekamības principi nenozīmē, ka katrai dalībvalstij ir jābūt pilnam galīgo reģenerācijas iekārtu komplektam šajā dalībvalstī.

*17. pants***Bīstamo atkritumu kontrole**

Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka bīstamo atkritumu ražošanu, savākšanu un pārvadāšanu, kā arī uzglabāšanu un apstrādi veic tādos apstākļos, kuri nodrošina vides un cilvēka veselības aizsardzību, lai izpildītu 13. panta noteikumus, tostarp veicot pasākumus, lai panāktu bīstamo atkritumu izsekojamību no ražošanas līdz pat gala izlietojumam un kontroli nolūkā ievērot 35. un 36. panta prasības.

*18. pants***Aizliegums sajaukt bīstamus atkritumus**

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka bīstamus atkritumus nesajauc ne ar citu kategoriju bīstamiem atkritumiem, ne ar citiem atkritumiem, vielām vai materiāliem. Sajaukšana ietver arī bīstamu vielu atšķaidīšanu.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, dalībvalstis var atļaut atkritumu sajaukšanu, ja vien:

- a) sajaukšanas darbību veic uzņēmums vai organizācija, kam ir atļauja saskaņā ar 23. pantu;
- b) ir ievērots 13. pants, un atkritumu apsaimniekošanas ietekme uz cilvēku veselību un vidi nepalielinās; kā arī
- c) sajaukšanas darbība atbilst vislabākajām pieejamām metodēm.

▼M4

3. Ja, pārkāpjot šā panta noteikumus, bīstamie atkritumi ir nelikumīgi sajaukti, dalībvalstis nodrošina, ka, neskarot 36. pantu, šo atdalīšanu veic, kur tas ir tehniski iespējams un nepieciešams, lai panāktu atbilstību 13. pantam.

Ja, ievērojot šā punkta pirmo daļu, atdalīšana nav prasīta, dalībvalstis nodrošina, ka jauktie atkritumi ir apstrādāti iekārtā, kas saņēmusi atļauju šāda maisījuma apstrādei saskaņā ar 23. pantu.

▼ B*19. pants***Bīstamu atkritumu marķēšana**

1. Dalībvalstis paredz pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka savākšanas, pārvadāšanas un pagaidu glabāšanas laikā bīstami atkritumi ir attiecīgi iepakoti un marķēti saskaņā ar spēkā esošiem starptautiskiem un Kopienas standartiem.
2. Ja notiek bīstamu atkritumu pārvešana dalībvalsts iekšienē, tiem līdz jābūt identifikācijas dokumentācijai, kas var būt arī elektroniskā formātā, ar attiecīgiem Regulas (EK) Nr. 1013/2006 IB pielikumā noteiktiem datiem.

▼ M4*20. pants***Bīstami atkritumi, kas radīti mājāsaimniecībās**

1. Līdz 2025. gada 1. janvārim dalībvalstis izveido dalīto savākšanu mājāsaimniecībās radītajām bīstamo atkritumu frakcijām, lai nodrošinātu, ka tās tiek apstrādātas saskaņā ar 4. un 13. pantu un nepiesārņo citas sadzīves atkritumu plūsmas.
2. Šīs direktīvas 17., 18., 19. un 35. pantu nepiemēro sajauktiem atkritumiem, kas radīti mājāsaimniecībās.
3. Šīs direktīvas 19. un 35. pantu nepiemēro atsevišķām bīstamo atkritumu plūsmām, kas radītas mājāsaimniecībās, tikmēr, kamēr tos savākšanai, apglabāšanai vai reģenerācijai nav pieņēmuši uzņēmums vai organizācija, kas ir ieguvis atļauju vai kas ir reģistrēts saskaņā ar 23. vai 26. pantu.
4. Līdz 2020. gada 5. janvārim Komisija izstrādā vadlīnijas, lai palīdzētu dalībvalstīm un veicinātu, ka tās dalīti vāc mājāsaimniecībās radītās bīstamo atkritumu frakcijas.

▼ B*21. pants***Atkritumeļļas**

1. Neskarot 18. un 19. pantā paredzētos pienākumus saistībā ar bīstamu atkritumu apsaimniekošanu, dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka:

▼ M4

- a) atkritumeļļas savāc atsevišķi, izņemot gadījumus, kad dalīta vākšana nav tehniski iespējama, ņemot vērā labu praksi;
- b) atkritumeļļas apstrādā, piešķirot prioritāti reģenerācijai vai alternatīvi citām pārstrādes darbībām, kas saskaņā ar 4. un 13. pantu nodrošina līdzvērtīgus vai labākus vispārējos rezultātus vides jomā salīdzinājumā ar reģenerāciju;
- c) atkritumeļļas ar dažādām īpašībām nesajauc un atkritumeļļas nesajauc ar cita veida atkritumiem vai vielām, ja šāda sajaukšana traucē to reģenerācijai vai alternatīvi citām pārstrādes darbībām, kas nodrošina līdzvērtīgus vai labākus vispārējos rezultātus vides jomā salīdzinājumā ar reģenerāciju.

▼B

2. Lai atkritumeļļas savāktu atsevišķi un atbilstoši apstrādātu, dalībvalstis saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem var piemērot papildu pasākumus, piemēram tehniskas prasības, ražotāja atbildību, ekonomiskus instrumentus vai brīvprātīgas vienošanās.

3. Ja atkritumeļļas saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem ir jāreģenerē, dalībvalstis var norādīt, ka šādas atkritumeļļas reģenerē, ja tas ir tehniski realizējams un gadījumos, kad piemērojams Regulas (EK) Nr. 1013/2006 11. un 12. pants, ierobežot atkritumeļļu pārrobežu sūtījumus no savas teritorijas uz sadedzināšanas vai līdzsadedzināšanas iekārtām, lai dotu priekšroku atkritumeļļu reģenerācijai.

▼M4

4. Līdz 2022. gada 31. decembrim Komisija izskata datus par atkritumeļļām, ko dalībvalstis sniedz saskaņā ar 37. panta 4. punktu, lai apsvērtu iespēju pieņemt pasākumus attiecībā uz atkritumeļļu apstrādi, tostarp kvantitatīvus mērķrādītājus attiecībā uz atkritumeļļu reģenerāciju un jebkādiem turpmākiem pasākumiem atkritumeļļu reģenerācijas veicināšanai. Šajā nolūkā Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, kuram vajadzības gadījumā pievieno leģislatīva akta priekšlikumu.

*22. pants***Bioloģiskie atkritumi**

1. Dalībvalstis nodrošina, ka līdz 2023. gada 31. decembrim un saskaņā ar 10. panta 2. un 3. punktu bioloģiskie atkritumi ir vai nu atdalīti un pārstrādāti rašanās vietā, vai savākti dalīti un nav sajaukti ar citiem atkritumu veidiem.

Dalībvalstis var atļaut kopā ar bioloģiskajiem atkritumiem vākt arī atkritumus ar līdzīgām bioloģiskās noārdīšanās un kompostēšanas īpašībām, kas atbilst attiecīgajiem Eiropas standartiem vai jebkuriem līdzvērtīgiem valsts standartiem attiecībā uz iepakojumu, kas reģenerējams kompostējot un bioloģiskās noārdīšanās procesā.

2. Dalībvalstis saskaņā ar 4. un 13. pantu veic pasākumus, lai:

a) veicinātu bioloģisko atkritumu pārstrādi, tostarp kompostēšanu un sadalīšanos, tādā veidā, kas nodrošina augstu vides aizsardzības līmeni un ļauj panākt, ka rezultāti atbilst attiecīgiem augstiem kvalitātes standartiem;

b) mudinātu kompostēšanu veikt māsājniecībās; un

c) atbalstītu no bioloģiskiem atkritumiem ražotu materiālu izmantošanu.

3. Komisija līdz 2018. gada 31. decembrim pieprasa Eiropas standartizācijas organizācijām, pamatojoties uz labāko paraugpraksi, izstrādāt Eiropas standartus bioloģiskajiem atkritumiem, kas nonāk organiskās pārstrādes procesos komposta vai digestāta ieguvei.

IV NODAĻA
ATĻAUJAS UN REĢISTRĀCIJA

23. pants

Atļaujas izdošana

1. Dalībvalstis prasa, lai katrs uzņēmums vai organizācija, kas iecebrējusi veikt atkritumu apstrādi, saņemtu atļauju no kompetentās iestādes.

Tādā atļaujā norāda vismaz:

- a) atkritumu veidus un daudzumus, ko var apstrādāt;
- b) attiecībā uz katra tipa darbību, kam izdota atļauja – tehniskas un jebkuras citas prasības, kas attiecas uz attiecīgo darbības vietu;
- c) vajadzīgos drošības un piesardzības pasākumus;
- d) metodi, ko izmanto katram darbības veidam;
- e) šādas vajadzīgās monitoringa un kontroles darbības;
- f) vajadzīgos noteikumus par slēgšanu un aprūpi pēc slēgšanas.

2. Atļaujas var piešķirt uz konkrētu laikposmu, un tās var atjaunot.

3. Ja kompetentā iestāde uzskata, ka paredzētā apstrādes metode ir nepieņemama no vides aizsardzības viedokļa, jo īpaši, ja tāda metode nav saskaņā ar 13. pantu, tā atsakās izdot atļauju.

4. Attiecībā uz jebkuru atļauju, kas attiecas uz sadedzināšanu vai līdzsadedzināšanu ar enerģijas reģenerāciju, paredz nosacījumu, ka enerģijas reģenerācijai jābūt ar augstu energoefektivitāti.

5. Ja ir ievērotas šā panta prasības, visas atļaujas, ko izdod saskaņā ar citiem attiecīgās valsts vai Kopienas tiesību aktiem, var apvienot vienotā atļaujā ar 1. punktā paredzēto atļauju, ja tāds formāts novērš lieku informācijas dublēšanos un apsaimniekotāja vai kompetentās iestādes darba atkārtēšanu.

24. pants

Atbrīvojums no prasības iegūt atļauju

Dalībvalstis no 23. panta 1. punktā uzskaitītajām prasībām var atbrīvot uzņēmumus šādām darbībām:

- a) savu nebīstamu atkritumu apglabāšana atkritumu radīšanas vietā; vai
- b) atkritumu reģenerācija.

25. pants

Nosacījumi atbrīvojumiem

1. Ja dalībvalsts vēlas piešķirt atbrīvojumus, kā paredzēts 24. pantā, tā katra tipa darbībai paredz vispārējus noteikumus, kuros norādīts atkritumu veids un daudzumi, uz ko var attiecināt atbrīvojumu, un apstrādes metode, kas jāizmanto.

▼B

Tādus noteikumus izstrādā, lai atkritumus apstrādātu saskaņā ar 13. pantu. Direktīvas 24. panta a) punktā minēto apglabāšanas darbību gadījumā minētajos noteikumos būtu jāņem vērā vislabākās pieejamās metodes.

2. Papildus 1. punktā paredzētajiem vispārējiem noteikumiem dalībvalstis paredz konkrētus nosacījumus, lai saņemtu ar bīstamiem atkritumiem saistītus atbrīvojumus, tostarp darbību tipus, kā arī visas citas prasības, kas vajadzīgas, lai veiktu dažādu tipu reģenerāciju un, attiecīgā gadījumā, atkritumos ietvertu bīstamu vielu robežvērtības un emisiju robežvērtības.

3. Dalībvalstis informē Komisiju par vispārējiem noteikumiem, kas paredzēti saskaņā ar 1. un 2. punktu.

*26. pants***Reģistrācija**

Ja uz turpmāk uzskaitītajām personām neattiecas prasības iegūt atļauju, dalībvalstis nodrošina, lai kompetentā iestāde reģistrētu:

- a) uzņēmumus, kuru profesionālā darbība ir saistīta ar atkritumu savākšanu vai pārvadāšanu;
- b) tirgotājus vai starpniekus; kā arī
- c) uzņēmumus, uz ko attiecas atbrīvojumi no prasībām iegūt atļauju saskaņā ar 24. pantu.

Kad vien iespējams, administratīvā sloga samazināšanas nolūkā kompetento iestāžu uzskaites datus izmanto, lai iegūtu ar šo reģistrācijas procesu saistīto informāciju.

*27. pants***Minimālie standarti****▼M4**

1. Lai papildinātu šo direktīvu, Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 38.a pantu, ar kuriem paredz minimālos tehniskos standartus tādām apstrādes darbībām, tostarp atkritumu šķirošanai un pārstrādei, kam saskaņā ar 23. pantu vajadzīga atļauja, ja ir pierādījumi, ka šādi minimālie standarti nāks par labu cilvēku veselībai un vides aizsardzībai.

▼B

2. Tādi minimālie standarti attiecas tikai uz atkritumu apstrādes darbībām, uz ko neattiecas Direktīva 96/61/EK vai uz ko nebūtu pareizi attiecināt minēto direktīvu.

3. Tādi minimālie standarti:

- a) attiecas uz svarīgāko atkritumu apstrādes darbības radīto ietekmi uz vidi;
- b) nodrošina atkritumu apstrādi saskaņā ar 13. pantu;
- c) ņem vērā labākās pieejamās metodes; un
- d) vajadzības gadījumā ietvert ar apstrādes kvalitāti un procesu prasībām saistītus aspektus.

▼M4

4. Lai papildinātu šo direktīvu, Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 38.a pantu, ar kuriem paredz minimālos standartus darbībām, kas saskaņā ar 26. panta a) un b) punktu ir jāreģistrē, ja ir pierādījumi, ka šādi minimālie standarti nāks par labu cilvēku veselības un vides aizsardzībai vai ļaus izvairīties no iekšējā tirgus traucējumiem.

▼B

V NODAĻA

PLĀNI UN PROGRAMMAS

28. pants

Atkritumu apsaimniekošanas plāni

1. Dalībvalstis nodrošina, lai to kompetentās iestādes saskaņā ar 1., 4., 13. un 16. pantu izstrādātu vienu vai vairākus atkritumu apsaimniekošanas plānus.

Tādi plāniem atsevišķi vai kopā aptver visu attiecīgās dalībvalsts ģeogrāfisko teritoriju.

2. Atkritumu apsaimniekošanas plānos ietver analīzi par pašreizējo atkritumu apsaimniekošanas stāvokli attiecīgajā ģeogrāfiskajā vienībā, kā arī pasākumus, kas jāveic, lai uzlabotu videi nekaitīgu sagatavošanu atkārtotai izmantošanai, pārstrādei, reģenerācijai un apglabāšanai, un izvērtējumu par to, kā ar attiecīgo plānu atbalstīs šīs direktīvas mērķu un noteikumu īstenošanu.

3. Atkritumu apsaimniekošanas plānos, ja vajadzīgs un ņemot vērā ģeogrāfisko mērogu un plānoto reģionu, ir vismaz šāda informācija:

a) attiecīgajā teritorijā radīto atkritumu veids, daudzums un avots; atkritumus, ko, iespējams, varētu sūtīt no attiecīgas valsts teritorijas vai uz attiecīgas valsts teritoriju, kā arī izvērtējums par atkritumu plūsmu attīstību nākotnē;

▼M4

b) pašreizējās svarīgākās apglabāšanas un reģenerācijas iekārtas, tostarp jebkādi īpaši ar atkritumeļļām, bīstamiem atkritumiem, atkritumiem, kas satur ievērojamu daudzumu kritiski svarīgo izejvielu, vai atkritumu plūsmām saistīti pasākumi, uz ko attiecas konkrēti Savienības tiesību akti;

c) izvērtējums par to, vai jāslēdz esošas atkritumu apsaimniekošanas iekārtas, un vai saskaņā ar 16. pantu vajadzīga papildu atkritumu apsaimniekošanas infrastruktūra.

Dalībvalstis nodrošina, ka tiek veikts novērtējums par ieguldījumiem un citiem finanšu līdzekļiem, tostarp vietējām iestādēm, kas nepieciešami, lai apmierinātu minētās vajadzības. Šo novērtējumu iekļauj attiecīgajos atkritumu apsaimniekošanas plānos vai citos stratēģiskos dokumentos, kas attiecas uz visu attiecīgās dalībvalsts teritoriju;

ca) informācija par pasākumiem, kas veikti lai sasniegtu mērķus, kuri noteikti saskaņā ar Direktīvas 1999/31/EK 5. panta 3.a punktu vai ar citiem stratēģiskiem dokumentiem, kas attiecas uz visu attiecīgās dalībvalsts teritoriju;

▼ **M4**

- cb) novērtējums par esošajām atkritumu savākšanas sistēmām, tostarp dalītās savākšanas materiālo un teritoriālo segumu un pasākumiem tās darbības uzlabošanai, par jebkurām atkāpēm, kas piešķirtas saskaņā ar 10. panta 3. punktu, un par to, vai vajadzīgas jaunas savākšanas sistēmas;

▼ **B**

- d) vajadzības gadījumā – pietiekama informācija par vietas identifikācijas kritērijiem un turpmāku apglabāšanas iekārtu vai svarīgu reģenerācijas iekārtu jaudu;
- e) vispārēja atkritumu apsaimniekošanas politika, tostarp plānotās atkritumu apsaimniekošanas tehnoloģijas un metodes vai citas atkritumu politikas saistībā ar konkrētām apsaimniekošanas problēmām;

▼ **M4**

- f) pasākumi, lai apkarotu un novērstu visu veidu piegružošanu un safīrītu visu veidu piegružojumu;
- g) atbilstīgi kvalitatīvie vai kvantitatīvie rādītāji un mērķrādītāji, tostarp attiecībā uz radīto sadzīves atkritumu daudzumu un to apstrādi, kā arī attiecībā uz sadzīves atkritumiem, ko apglabā vai izmanto enerģijas reģenerācijai.

▼ **B**

4. Atkritumu apsaimniekošanas plānos, ņemot vērā ģeogrāfisko mērogu un plānoto reģionu, var iekļaut šādus punktus:

- a) ar atkritumu apsaimniekošanu saistīti organizatoriski aspekti, tostarp pienākumu sadale starp atkritumu apsaimniekošanā iesaistītiem publiskiem un privātiem darbību veicējiem;
- b) ekonomisko un citu instrumentu lietderības un piemērotības izvērtējums dažādu atkritumu problēmu risināšanai, ņemot vērā vajadzību uzturēt netraucētu iekšējā tirgus darbību;
- c) informētības veicināšanas kampaņu izmantošana un informācijas sniegšana, kas vērsta uz sabiedrību kopumā vai konkrētu patērētāju kopumu;
- d) vēsturiski piesārņotas atkritumu apglabāšanas vietas un pasākumi to sanācijai.

▼ **M4**

5. Atkritumu apsaimniekošanas plāni atbilst Direktīvas 94/62/EK 14. pantā noteiktajām atkritumu apsaimniekošanas plānošanas prasībām, šīs direktīvas 11. panta 2. un 3. punktā noteiktajiem mērķrādītājiem un Direktīvas 1999/31/EK 5. pantā noteiktajām prasībām, un attiecībā uz piegružojuma novēršanu tie atbilst prasībām, kas noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/56/EK ⁽¹⁾ 13. pantā un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/60/EK ⁽²⁾ 11. pantā.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/56/EK (2008. gada 17. jūnijs), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai jūras vides politikas jomā (Jūras stratēģijas pamatdirektīva) (OV L 164, 25.6.2008., 19. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/60/EK (2000. gada 23. oktobris), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā (OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.).

▼ B*29. pants***Atkritumu rašanās novēršanas programmas****▼ M4**

1. Dalībvalstis izveido atkritumu rašanās novēršanas programmas, kurās paredzēti vismaz atkritumu rašanās novēršanas pasākumi, kā noteikts 9. panta 1. punktā, saskaņā ar 1. un 4. pantu.

Tādas programmas attiecīgi ietver vai nu 28. pantā prasītajos atkritumu apsaimniekošanas plānos, vai citās vides politikas programmās, vai arī tās darbojas kā atsevišķas programmas. Ja kādu tādu programmu ietver atkritumu apsaimniekošanas plānā vai minētajās citās programmās, atkritumu rašanās novēršanas mērķus un pasākumus skaidri identificē.

2. Izstrādājot šādas programmas, dalībvalstis attiecīgā gadījumā apraksta IVa pielikumā uzskaitīto instrumentu un pasākumu ieguldījumu atkritumu rašanās novēršanā un izvērtē IV pielikumā minēto pasākumu piemēru vai citu attiecīgu pasākumu lietderību. Programmās arī apraksta spēkā esošos atkritumu rašanās novēršanas pasākumus un to ietekmi uz atkritumu rašanās novēršanu.

▼ B

Šādu pasākumu pamata mērķis ir saraut saikni starp ekonomikas izaugsmi un ar atkritumu radīšanu saistītu ietekmi uz vidi.

▼ M4

2.a Dalībvalstis savās atkritumu rašanās novēršanas programmās iekļauj īpašas pārtikas atkritumu rašanās novēršanas programmas.

▼ B

5. Komisija izveido sistēmu informācijas apmaiņai par paraugpraksi saistībā ar atkritumu rašanās novēršanu un izstrādā pamatnostādnes, lai palīdzētu dalībvalstīm sagatavot programmas.

*30. pants***Plānu un programmu izvērtēšana un pārskatīšana**

1. Dalībvalstis nodrošina, lai atkritumu apsaimniekošanas plāni un atkritumu rašanās novēršanas programmas izvērtētu un vajadzības gadījumā pārskatītu vismaz reizi sešos gados un, ja nepieciešams, saskaņā ar 9. un 11. pantu.

▼ M4

2. Eiropas Vides aģentūra reizi divos gados publicē ziņojumu, kurā iekļauj pārskatu par panākto progresu atkritumu rašanās novēršanas programmu izstrādē un īstenošanā, tostarp novērtējumu par to, kāda ir attīstība attiecībā uz atkritumu rašanās novēršanu katrā dalībvalstī un Savienībā kopumā, kā arī attiecībā uz atkritumu rašanās atsaistīšanu no ekonomiskās izaugsmes un pāreju uz aprites ekonomiku.

▼B*31. pants***Sabiedrības dalība**

Dalībvalstis nodrošina, lai attiecīgām ieinteresētām personām un iestādēm un sabiedrībai kopumā saskaņā ar Direktīvu 2003/35/EK vai – attiecīgā gadījumā – Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/42/EK (2001. gada 27. jūnijs) par noteiktu plānu un programmu ietekmes uz vidi novērtējumu⁽¹⁾ būtu iespēja piedalīties atkritumu apsaimniekošanas plānu un atkritumu rašanās novēršanas programmu izstrādē un lai tādi dokumenti būtu pieejami, kad tie ir izstrādāti. Dalībvalstis minētos plānus un programmas ievieto publiski pieejamā interneta vietnē.

*32. pants***Sadarbība**

Vajadzības gadījumā dalībvalstis sadarbojas ar citām attiecīgām dalībvalstīm un Komisiju, lai saskaņā ar 28. un 29. pantu izstrādātu atkritumu apsaimniekošanas plānus un atkritumu rašanās novēršanas programmas.

*33. pants***Komisijai iesniedzamā informācija**

1. Dalībvalstis informē Komisiju par 28. un 29. pantā minētajiem atkritumu apsaimniekošanas plāniem un atkritumu rašanās novēršanas programmām pēc tam, kad tās pieņemtas, un par jebkuriem būtiskiem plānu vai programmu grozījumiem.

▼M4

2. Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka formātu informācijas paziņošanai par atkritumu apsaimniekošanas plānu un atkritumu rašanās novēršanas programmu pieņemšanu un būtiskiem to grozījumiem. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 39. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

▼B

VI NODAĻA

PĀRBAUDES UN UZSKAITE*34. pants***Inspekcijas**

1. Kompetentās iestādes attiecīgi periodiski pārbauda uzņēmumus, kas apstrādā atkritumus, uzņēmumus, kuru profesionālā darbība ir saistīta ar atkritumu savākšanu vai pārvadāšanu, starpniekus un tirgotājus, kā arī uzņēmumus, kas rada bīstamus atkritumus.

2. Savākšanas un pārvadāšanas darbību pārbaudes aptver savāko un pārvadāto atkritumu izcelsmi, īpašības, daudzumu un galamērķi.

⁽¹⁾ OV L 197, 21.7.2001., 30. lpp.

▼B

3. Dalībvalstis var ņemt vērā reģistrācijas, kas veiktas saskaņā ar Kopienas Vides vadības un audita sistēmu (EMAS), jo īpaši saistībā ar pārbaužu biežumu un intensitāti.

*35. pants***Uzskaitē****▼M4**

1. Direktīvas 23. panta 1. punktā minētie uzņēmumi un organizācijas, bīstamu atkritumu radītāji un uzņēmumi vai organizācijas, kuru profesionālā darbība ir saistīta ar bīstamu atkritumu savākšanu vai pārvadāšanu vai kas darbojas kā bīstamu atkritumu tirgotāji vai starpnieki, hronoloģiski reģistrē:

- a) minēto atkritumu daudzumu, īpašības un izcelsmi, kā arī produktu un materiālu daudzumu, ko iegūst no sagatavošanas atkārtotai izmantošanai, pārstrādes vai citām reģenerācijas darbībām; un
- b) attiecīgā gadījumā – atkritumu galamērķi, savākšanas biežumu, transporta veidu un paredzamo apstrādes metodi.

Šos datus tie dara pieejamus kompetentajām iestādēm elektroniskā reģistrā vai reģistros, kas jāizveido saskaņā ar šā panta 4. punktu.

▼B

2. Uzskaites datus par bīstamiem atkritumiem uzglabā vismaz trīs gadus, izņemot uzņēmumos, kas pārvadā bīstamus atkritumus un kam minētie dati jāglabā vismaz 12 mēnešus.

Pēc kompetento iestāžu vai iepriekšējā atkritumu īpašnieka lūguma sniedz dokumentārus pierādījumus par to, ka ir veiktas apsaimniekošanas darbības.

3. Dalībvalstis var likt nebīstamu atkritumu radītājiem ievērot 1. un 2. punktu.

▼M4

4. Dalībvalstis izveido elektronisku reģistru vai koordinētus reģistrus, kuros reģistrē datus par 1. punktā minētajiem bīstamajiem atkritumiem un kuri aptver visu attiecīgās dalībvalsts ģeogrāfisko teritoriju. Dalībvalstis var šādus reģistrus izveidot arī par citām atkritumu plūsmām, jo īpaši tādām atkritumu plūsmām, attiecībā uz kurām Savienības tiesību aktos ir noteikti mērķrādītāji. Dalībvalstis izmanto datus par atkritumiem, ko tām paziņojuši rūpniecības uzņēmumi Eiropas Piesārņojošo vielu un izmešu pārnese reģistrā, kurš izveidots ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 166/2006 ⁽¹⁾.

5. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, lai noteiktu minimālos nosacījumus šādu reģistru darbībai. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 39. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 166/2006 (2006. gada 18. janvāris) par Eiropas Piesārņojošo vielu un izmešu pārnese reģistra ieviešanu un Padomes Direktīvu 91/689/EEK un 96/61/EK grozīšanu (OV L 33, 4.2.2006., 1. lpp.).

▼B*36. pants***Noteikumu izpildes nodrošināšana un sankcijas****▼M4**

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai aizliegtu atkritumu pamešanu, izgāšanu un nekontrolētu apsaimniekošanu, tostarp piegružošanu.

▼B

2. Dalībvalstis paredz noteikumus par sankcijām, kas piemērojamas par šīs direktīvas noteikumu pārkāpumiem, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka šos noteikumus īsteno. Noteiktās sankcijas ir efektīvas, samērīgas un preventīvas.

VII NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

▼M4*37. pants***Ziņošana**

1. Dalībvalstis Komisijai paziņo datus par 11. panta 2. punkta a) līdz e) apakšpunkta un 3. punkta īstenošanu par katru kalendāro gadu.

Tās datus paziņo elektroniski 18 mēnešos pēc tā pārskata gada beigām, par kuru dati tiek vākti. Datus paziņo formātā, kuru Komisija noteikusi saskaņā ar šā panta 7. punktu.

Pirmais pārskata periods sākas pirmajā pilnajā kalendārajā gadā pēc tam, kad saskaņā ar šā panta 7. punktu ir pieņemts īstenošanas akts, ar ko nosaka paziņošanas formātu.

2. Lai pārbaudītu atbilstību 11. panta 2. punkta b) apakšpunktam, dalībvalstis paziņo aizbēršanai un citām materiālu reģenerācijas darbībām izmantoto atkritumu apjomu atsevišķi no to atkritumu apjoma, kas sagatavoti atkārtotai izmantošanai vai pārstrādāti. Dalībvalstis atkritumu pārstrādi materiālos, ko izmanto aizbēršanai, ziņojumā uzrāda kā aizbēršanu.

Lai pārbaudītu atbilstību 11. panta 2. punkta c), d) un e) apakšpunktam un 11. panta 2. un 3. punktam, dalībvalstis atkritumu apjomu, kas sagatavoti atkārtotai izmantošanai, paziņo atsevišķi no pārstrādāto atkritumu apjoma.

3. Dalībvalstis ik gadu Komisijai paziņo datus par 9. panta 4. un 5. punkta īstenošanu

Tās datus paziņo elektroniski 18 mēnešos pēc tā pārskata perioda beigām, par kuru tiek vākti dati. Datus paziņo formātā, kuru Komisija noteikusi saskaņā ar šā panta 7. punktu.

Pirmais pārskata periods sākas pirmajā pilnajā kalendārajā gadā pēc tam, kad saskaņā ar šā panta 7. punktu ir pieņemts īstenošanas akts, ar ko nosaka paziņošanas formātu.

▼ **M4**

4. Dalībvalstis par katru kalendāro gadu Komisijai paziņo datus par tirgū laistajām minerālu vai sintētiskajām ziežvielām vai rūpnieciskajām eļļām, un dalīti savāktām un apstrādātām atkritumeļļām.

Šos datus tās paziņo elektroniski 18 mēnešos pēc tā pārskata gada beigām, par kuru tiek vākti dati. Datus paziņo formātā, kuru Komisija noteikusi saskaņā ar 7. punktu.

Pirmais pārskata periods sākas pirmajā pilnajā kalendārajā gadā pēc tam, kad saskaņā ar 7. punktu ir pieņemts īstenošanas akts, ar ko nosaka paziņošanas formātu.

5. Datus, ko dalībvalstis paziņo saskaņā ar šo pantu, iesniedz kopā ar kvalitātes pārbaudes ziņojumu un ziņojumu par pasākumiem, kas veikti saskaņā ar 11.a panta 3. un 8. punktu, tostarp attiecīgos gadījumos sīki izstrādātu informāciju par vidējiem zudumu rādītājiem. Minēto informāciju paziņo ziņošanas formātā, kuru Komisija noteikusi saskaņā ar šā panta 7. punktu.

6. Komisija pārskata datus, kas paziņoti saskaņā ar šo pantu, un publicē ziņojumu par tās pārskata rezultātiem. Ziņojumā ietver datu vākšanas organizatoriskā aspekta, datu avotu un dalībvalstu izmantotās metodikas, kā arī minēto datu pilnīguma, ticamības, savlaicīguma un konsekvences novērtējumu. Šis novērtējums var ietvert konkrētus ieteikumus par veicamajiem uzlabojumiem. Ziņojumu sagatavo pēc pirmās reizes, kad dalībvalstis paziņojušas datus, un pēc tam ik pēc četriem gadiem.

7. Komisija līdz 2019. gada 31. martam pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka šā panta 1., 3., 4. un 5. punktā minēto datu paziņošanas formātu. Lai ziņotu par 11. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkta īstenošanu, dalībvalstis izmanto formātu, kas noteikts Komisijas 2012. gada 18. aprīļa Īstenošanas lēmumā, ar ko izveido anketu dalībvalstu ziņojumiem par to, kā tiek īstenota Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/98/EK par atkritumiem. Attiecībā uz ziņošanu par pārtikas atkritumiem, izstrādājot ziņošanas formātu, ņem vērā metodiku, kas izstrādāta saskaņā ar 9. panta 8. punktu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar šīs direktīvas 39. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

38. pants

Informācijas apmaiņa un paraugprakses apmaiņa, interpretācija un pielāgošana tehnikas attīstībai

1. Komisija organizē regulāru informācijas un paraugprakses apmaiņu starp dalībvalstīm, tostarp, attiecīgos gadījumos, ar reģionālajām un vietējām iestādēm, par šīs direktīvas prasību praktisku īstenošanu un izpildi, tostarp par:

- a) aprēķināšanas noteikumu, kas izklāstīti 11.a pantā, piemērošanu, kā arī pasākumu un sistēmu izstrādi sadzīves atkritumu plūsmu izsekošanai no šķirošanas līdz pārstrādei;
- b) pienācīgu pārvaldību, izpildi, pārrobežu sadarbību;
- c) inovāciju atkritumu apsaimniekošanas jomā;

▼ **M4**

- d) valstu blakusproduktu un atkritumu beigu stadijas kritērijiem, kas minēti 5. panta 3. punktā un 6. panta 3. un 4. punktā, kuru izstrādi atvieglo ar Savienības mēroga elektronisku reģistru, ko izveido Komisija;
- e) ekonomikas instrumentiem un citiem pasākumiem, ko izmanto saskaņā ar 4. panta 3. punktu, lai veicinātu minētajā pantā noteikto mērķu sasniegšanu;
- f) pasākumiem, kas noteikti 8. panta 1. un 2. punktā;
- g) atkritumu rašanās novēršanu un tādu sistēmu izveidi, kas veicina atkārtotas izmantošanas darbības un izmantošanas laika pagarināšanu;
- h) pienākumu īstenošanu attiecībā uz dalīto vākšanu;
- i) instrumentiem un stimuliem 11. panta 2. punkta c), d) un e) apakšpunktā noteikto mērķu sasniegšanai.

Komisija šīs informācijas un paraugprakses apmaiņas rezultātus dara publiski pieejamus.

2. Komisija var izstrādāt vadlīnijas, kā interpretēt šajā direktīvā noteiktās prasības, tostarp attiecībā uz atkritumu, atkritumu rašanās novēršanas, atkārtotas izmantošanas, sagatavošanas atkārtotai izmantošanai, reģenerācijas, pārstrādes, apglabāšanas definēšanu un 11.a pantā izklāstīto aprēķināšanas noteikumu piemērošanu.

Komisija izstrādā vadlīnijas attiecībā uz sadzīves atkritumu un aizbēršanas definīcijām.

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 38.a pantu, lai grozītu šo direktīvu, precizējot, kā II pielikuma R 1 punktā minēto formulu piemēro sadedzināšanas iekārtām. Var ņemt vērā vietējos klimatiskos apstākļus, piemēram, lielu aukstumu un vajadzību pēc apkures, ciktāl tie ietekmē tās enerģijas apjomus, ko tehniski var izmantot vai saražot kā elektroenerģiju, siltumenerģiju, dzesēšanas enerģiju vai darba tvaiku. Var arī ņemt vērā vietējos apstākļus tālākajos reģionos, kā atzīts Līguma par Eiropas Savienības darbību 349. panta trešajā daļā, un 1985. gada Pievienošanās akta 25. pantā minētajās teritorijās.

3. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 38.a pantu, lai grozītu IV un V pielikumu, ņemot vērā zinātnes un tehnikas attīstību.

38.a pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Pilnvaras pieņemt 7. panta 1. punktā, 9. panta 8. punktā, 11.a panta 10. punktā, 27. panta 1. un 4. punktā un 38. panta 2. un 3. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2018. gada 4. jūlija. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

▼M4

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 7. panta 1. punktā, 9. panta 8. punktā, 11.a panta 10. punktā, 27. panta 1. un 4. punktā un 38. panta 2. un 3. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai arī vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar ekspertiem, kurus katra dalībvalsts iecēlusi saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu ⁽¹⁾.

5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģēto aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

6. Saskaņā ar 7. panta 1. punktu, 9. panta 8. punktu, 11.a panta 10. punktu, 27. panta 1. un 4. punktu un 38. panta 2. un 3. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

*39. pants***Komiteju procedūra**

1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011 ⁽²⁾ nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

Ja komiteja nesniedz atzinumu, Komisija nepieņem īstenošanas akta projektu, un piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešo daļu.

▼B*40. pants***Transponēšana**

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai līdz 2010. gada 12. decembrim izpildītu šīs direktīvas prasības.

Kad dalībvalstis pieņem minētos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu, vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstīs nosaka paņēmienus, kā izdarīt šādas atsauces.

⁽¹⁾ OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

▼B

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to valsts tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņēmušas jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

41. pants

Atcelšana un pārejas noteikumi

Ar šo Direktīvas 75/439/EEK, 91/689/EEK un 2006/12/EK tiek atceltas no 2010. gada 12. decembra.

Tomēr no 2008. gada 12. decembra piemēro šādu noteikumus:

a) Direktīvas 75/439/EEK 10. panta 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“4. Komisija nosaka to mērījumu standartmetodi, ar kuriem nosaka PHB/PHT saturu atkritumeļļās. Šo pasākumu, kurš ir paredzēts, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar regulatīvo kontroles procedūru, kas minēta 18. panta 4. punktā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2006/12/EK (2006. gada 5. aprīlis) par atkritumiem (*).

(*) OV L 114, 27.4.2006., 9. lpp.”;

b) ar šo Direktīvu 91/689/EEK groza šādi:

i) 1. panta 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“4. Šajā direktīvā “bīstamie atkritumi” ir:

- atkritumi, kuri ir klasificēti kā bīstamie atkritumi un kuri ir iekļauti ar Komisijas Lēmumu 2000/532/EK (*) noteiktajā sarakstā, pamatojoties uz šīs direktīvas I un II pielikumu. Šiem atkritumiem ir jābūt vienai vai vairākām III pielikumā minētajām īpašībām. Sarakstā ņem vērā atkritumu izcelsmi un sastāvu, un vajadzības gadījumā koncentrācijas robežvērtības. Šo sarakstu periodiski pārskata un vajadzības gadījumā atjaunina. Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar regulatīvo kontroles procedūru, kas minēta 18. panta 4. punktā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2006/12/EK (2006. gada 5. aprīlis) par atkritumiem (**);
- jebkuri citi atkritumi, kuriem, kā uzskata dalībvalsts, piemīt viena vai vairākas no III pielikumā minētajām īpašībām. Par šādiem gadījumiem ziņo Komisijai un tos pārskata, lai pielāgotu sarakstu. Šos pasākumus, kuri ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar Direktīvas 2006/12/EK 18. panta 4. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

(*) OV L 226, 6.9.2000., 3. lpp.

(**) OV L 114, 27.4.2006., 9. lpp.”;

▼B

ii) 9. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“9. pants

Pasākumus, kuri ir nepieciešami, lai šīs direktīvas pielikumus pielāgotu zinātnes un tehnikas attīstībai un pārskatītu 1. panta 4. punktā minēto atkritumu sarakstu, un kuri ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, *inter alia*, to papildinot, pieņem saskaņā ar Direktīvas 2006/12/EK 18. panta 4. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.”;

c) ar šo Direktīvu 2006/12/EK groza šādi:

i) 1. panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Šā panta 1. punkta a) apakšpunkta nolūkā piemēro Komisijas Lēmumu 2000/532/EK (*), kurā ir to atkritumu saraksts, kas pieder šīs direktīvas I pielikumā iekļautajām kategorijām. Šo sarakstu periodiski pārskata un vajadzības gadījumā atjaunina. Šos pasākumus, kuri ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar Direktīvas 2006/12/EK 18. panta 4. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

(*) OV L 226, 6.9.2000., 3. lpp.”;

ii) 17. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“17. pants

Grozījumus, kuri ir nepieciešami, lai pielikumus pielāgotu zinātnes un tehnikas attīstībai, un kuri ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, pieņem saskaņā ar Direktīvas 2006/12/EK 18. panta 4. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.”;

iii) 18. panta 4. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“4. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā 8. pantu.”.

Atsauces uz atceltajām direktīvām uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu, un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu V pielikumā.

42. pants

Spēkā stāšanās

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

43. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

I PIELIKUMS

ATKRITUMU APGLABĀŠANA

- D 1 Noglabāšana virs vai zem zemes (piem., atkritumu poligonā u.c.)
- D 2 Attīrīšana augsnē (piemēram, šķidro atkritumu vai dūņu bioloģiska noārdīšanās augsnē u.tml.)
- D 3 Iesūknēšana zemes dziļēs (piemēram, iesūknējamu atkritumu iesūknēšana akās, sālsalās vai dabīgi radušos apakšzemes dobumos u.tml.)
- D 4 Uzglabāšana dīķos vai baseinos (piem., šķidrums vai dūņainu atkritumu novietošana bedrēs, dīķos, lagūnās u.tml.)
- D 5 Īpaši ierīkoti atkritumu poligoni (piemēram, atkritumu apglabāšana atsevišķos izklātos nodalījumos, kas ir nošķirti cits no cita un no vides u.tml.)
- D 6 Ievadīšana ūdenstilpnē, izņemot jūras/okeānus
- D 7 Izgāšana jūrā vai okeānā, arī apglabāšana jūras gultnē
- D 8 Bioloģiska apstrāde, kas nav minēta citur šajā pielikumā un kuru dēļ veidojas galējie savienojumi vai maisījumi, kurus apglabā, izmantojot kādu no D 1 līdz D 12 punktā minētajiem paņēmieniem
- D 9 Fizikāli ķīmiska apstrāde, kas nav minēta citur šajā pielikumā un kuras dēļ veidojas galējie savienojumi vai maisījumi, kurus apglabā, izmantojot kādu no D 1 līdz D 12 punktā minētajiem paņēmieniem (piemēram, iztvaicēšana, žāvēšana, kalcinēšana u.tml.)
- D 10 Sadedzināšana uz zemes
- D 11 Sadedzināšana jūrā (*)
- D 12 Pastāvīga glabāšana (piem., konteineru noglabāšana kalnraktuvēs u.tml.)
- D 13 Sajaukšana, pirms izmanto kādu no D 1 līdz D 12 minētajiem paņēmieniem (**)
- 14 D Pārsaiņošana, pirms izmanto kādu no D 1 līdz D 13 punktā minētajiem paņēmieniem
- D 15 Glabāšana, pirms izmanto kādu no D 1 līdz D 14 punktā minētajiem paņēmieniem (izņemot pagaidu glabāšanu pirms savākšanas teritorijā, kur atkritumi radīti) (***)

(*) Šī darbība ir aizliegta ar ES tiesību aktiem un starptautiskām konvencijām.

(**) Ja nav cita piemērota D koda, tas var ietvert iepriekšējās darbības pirms apglabāšanas, tostarp pirmsapstrādi, *inter alia*, šķirošanu, saspiešanu, presēšanu, granulēšanu, žāvēšanu, smalcināšanu, kondicionēšanu vai nošķiršanu, pirms izmanto kādu no D 1 līdz D 12 minētajiem paņēmieniem.

(***) Pagaidu glabāšana ir iepriekšēja glabāšana saskaņā ar 3. panta 10. punktu.

▼ **B**

II PIELIKUMS

ATKRITUMU REĢENERĀCIJA

R 1 Izmanto galvenokārt kā degvielu vai citu līdzekli enerģijas ražošanai (*).

R 2 Šķīdinātāju atgūšana/reģenerācija

▼ **M4**

R 3 Organisko vielu pārstrāde/atgūšana, izņemot šķīdinātājus (arī kompostēšana un citi bioloģiskas pārstrādes paņēmieni) (**)

R 4 Metālu un metālu savienojumu pārstrāde/atgūšana (***)

R 5 Citu neorganisko materiālu pārstrāde/atgūšana (****)

▼ **B**

R 6 Skābju vai bāzu reģenerācija

(*) Tas ietver cieta sadzīves atkritumu apstrādei īpaši paredzētas atkritumu sadedzināšanas iekārtas tikai tad, ja to energoefektivitāte ir līdzvērtīga vai lielāka par:

— 0,60 – iekārtām, kas saskaņā ar piemērojamiem Kopienas tiesību aktiem darbojas un kam piešķirta atļauja pirms 2009. gada 1. janvāra,

— 0,65 – iekārtām, kam piešķirta atļauja pēc 2008. gada 31. decembra,

to aprēķinot ar šādu formulu:

$$\text{energoefektivitāte} = (E_p - (E_f + E_i)) / (0,97 \times (E_w + E_f)),$$

kur:

E_p ir enerģijas apjoms, kas gadā saražots kā siltums vai elektrība. To aprēķina, enerģiju elektrības formā reizinot ar 2,6 un komerciālos nolūkos ražotu siltuma apjomu reizinot ar 1,1 (GJ/gadā)

E_f ir tās enerģijas apjoms, ko sistēmā gada laikā ievada no degvielām, kas rada tvaikus (GJ/gadā).

E_w ir apstrādātajos atkritumos ietvertais enerģijas apjoms gadā, kas aprēķināts, izmantojot atkritumu kopējo siltumietilpību (GJ/gadā).

E_i ir tās enerģijas apjoms, ko gada laikā importē, izņemot E_w un E_f (GJ/gadā)

0,97 ir koeficients, kas atspoguļo smago pelnu un izstarošanas dēļ zudušu enerģiju.

Šo formulu izmanto saskaņā ar atsaucē dokumentu par labākajām pieejamām metodēm atkritumu sadedzināšanai.

► **M2** Energoefektivitātes formulas vērtība tiks reizināta ar klimata korekcijas faktoru (CCF), kā parādīts zemāk:

1. CCF iekārtām, kas saskaņā ar piemērojamiem Kopienas tiesību aktiem darbojas un kam piešķirta atļauja pirms 2015. gada 1. septembra:

$$CCF = 1, \text{ ja } HDD \geq 3\,350$$

$$CCF = 1,25, \text{ ja } HDD \leq 2\,150$$

$$CCF = - (0,25/1\,200) \times HDD + 1,698, \text{ kad } 2\,150 < HDD < 3\,350$$

2. CCF iekārtām, kam piešķirta atļauja pēc 2015. gada 31. augusta, un iekārtām, kas minētas 1. punktā, pēc 2029. gada 31. decembra:

$$CCF = 1, \text{ ja } HDD \geq 3\,350$$

$$CCF = 1,12, \text{ ja } HDD \leq 2\,150$$

$$CCF = - (0,12/1\,200) \times HDD + 1,335, \text{ kad } 2\,150 < HDD < 3\,350$$

(Iegūtā CCF vērtība tiks noapaļota līdz trim zīmēm aiz komata.)

► **C1** Par HDD (apkures grādu dienas) vērtību jāpieņem konkrētās sadedzināšanas iekārtu atrašanās vietas HDD vidējā vērtība gadā, ko aprēķina 20 secīgo dienu periodā pirms tā gada, kuram rēķina CCF . HDD aprēķināšanai izmantojama šāda Eurostat noteiktā metode: HDD vērtība ir vienāda ar $(18^\circ\text{C} - T_m) \times d$, ja T_m ir zemāka par vai vienāda ar 15°C (apkures sliekšnis), un ir nulle, ja T_m ir augstāka par 15°C , kur T_m ir vidējā $(T_{\min} + T_{\max})/2$ āra temperatūra d dienu garumā. Aprēķini veicami katru dienu ($d = 1$) un sasummējami par gadu. ◀ ◀

(**) Tas ietver sagatavošanu atkārtotai izmantošanai, gāzifikāciju un pirolīzi, izmantojot sastāvdaļas kā ķīmikālijas, un organisku materiālu reģenerāciju aizbēršanas veidā.

(***) Tas ietver sagatavošanu atkārtotai izmantošanai.

(****) Tas ietver sagatavošanu atkārtotai izmantošanai, neorganisku būvniecības materiālu pārstrādi, neorganisku materiālu reģenerāciju aizbēršanas veidā un augsnes atfīrīšanu, kuras rezultātā notiek augsnes reģenerācija.

▼B

- R 7 Piesārņojuma apkarošanai izmantoto vielu reģenerācija
- R 8 Katalizatoru komponentu reģenerācija
- R 9 Eļļu reģenerācija vai atkārtota izmantošana citā veidā
- R 10 Apstrāde augsnē, kā rezultātā labumu gūst lauksaimniecība vai kā rezultātā notiek ekoloģiski uzlabojumi
- R 11 Tādu atkritumu izmantošana, kas iegūti, izmantojot jebkuru no R 1 līdz R 10 minētajām darbībām
- R 12 Atkritumu apmaiņa, lai ar tiem veiktu kādu no R 1 līdz R 11 minētajām darbībām (*)
- R 13 Atkritumu glabāšana līdz jebkuras R 1 līdz R 12 punktā minētas darbības izmantošanas (izņemot īslaicīgu glabāšanu pirms savākšanas vietā, kur atkritumi radīti) (**)

(*) Ja nav cita piemērota R koda, tas var ietvert iepriekšējās darbības pirms reģenerācijas, tostarp pirmsapstrādi, *inter alia*, demontāžu, šķirošanu, saspiešanu, presēšanu, granulēšanu, žāvēšanu, smalcināšanu, kondicionēšanu, pārsaiņošanu, atdalīšanu vai sajaukšanu, pirms izmanto kādu no R 1 līdz R 11 minētajām darbībām.

(**) Pagaidu glabāšana ir iepriekšēja glabāšana saskaņā ar 3. panta 10. punktu.

▼ **M1***III PIELIKUMS***ATKRITUMU ĪPAŠĪBAS, KAS PADARA TOS BĪSTAMUS**

HP 1 “Sprādzienbīstams”: atkritumi, kas ar ķīmiskas reakcijas starpniecību spēj radīt tādas temperatūras un spiediena gāzi tādā ātrumā, ka var nodarīt kaitējumu apkārtējai videi. Tiem pieskaitāmi pirotehnikas atkritumi, sprādzienbīstami organisko peroksīdu atkritumi un sprādzienbīstami pašreaģējoši atkritumi.

Ja atkritumi satur vienu vai vairākas vielas, kas klasificētas kādā no bīstamības klasēm, ar bīstamības kategoriju kodiem un bīstamības apzīmējumu kodiem, kas norādīti 1. tabulā, atkritumus saskaņā ar testēšanas metodēm vajadzības un samērīgā gadījumā novērtē par HP 1. Ja vielas, maisījuma vai izstrādājuma klātbūtne norāda, ka atkritumi ir sprādzienbīstami, tos klasificē par bīstamiem ar HP 1.

1. tabula. Bīstamības klase, bīstamības kategoriju kodi un bīstamības apzīmējumu kodi atkritumu sastāvdaļām, lai atkritumus varētu klasificēt par bīstamiem ar HP 1:

Bīstamības klase un bīstamības kategorijas kods	Bīstamības apzīmējuma kods
Nestab. sprādzienbīst.	H200
Sprādzienbīst. 1.1	H201
Sprādzienbīst. 1.2	H202
Sprādzienbīst. 1.3	H203
Sprādzienbīst. 1.4	H204
Pašreaģ. A	H240
Org. peroks. A	
Pašreaģ. B	H241
Org. peroks. B	

HP 2 “Spēcīgs oksidētājs”: atkritumi, kas, parasti pievadot skābekli, var izraisīt vai veicināt citu materiālu sadegšanu.

Ja atkritumi satur vienu vai vairākas vielas, kas klasificētas kādā no bīstamības klasēm, ar bīstamības kategoriju kodiem un bīstamības apzīmējumu kodiem, kas norādīti 2. tabulā, atkritumus saskaņā ar testēšanas metodēm vajadzības un samērīgā gadījumā novērtē par HP 2. Ja vielas klātbūtne norāda, ka atkritumi ir oksidējoši, tos klasificē par bīstamiem ar HP 2.

2. tabula. Bīstamības klase, bīstamības kategoriju kodi un bīstamības apzīmējumu kodi, lai atkritumus varētu klasificēt par bīstamiem ar HP 2:

Bīstamības klase un bīstamības kategorijas kods	Bīstamības apzīmējuma kods
Oks. gāze 1	H270
Oks. šķidr. 1	H271
Oks. šķīd. 1	

▼ **M1**

Bīstamības klase un bīstamības kategorijas kods	Bīstamības apzīmējuma kods
Oks. šķidr. 2, oks. šķidr. 3	H272
Oks. šķīd. 2, oks. šķīd. 3	

HP 3 “Uzliesmojošs”:

- uzliesmojoši šķidrie atkritumi šķidrie atkritumi ar uzliesmošanas temperatūru, kas zemāka par 60 °C, vai gāzeļļas, dīzeļa un vieglās kurināmās eļļas atkritumi ar uzliesmošanas temperatūru, kas augstāka par 55 °C, bet zemāka vai vienāda ar 75°;
- uzliesmojošs pirofors šķidrums un cietie atkritumi cietie vai šķidrie atkritumi, kas pat mazos daudzumos saskarē ar gaisu piecu minūšu laikā var uzliesmot;
- uzliesmojoši cietie atkritumi cietie atkritumi, kas viegli uzliesmo vai berzes iedarbībā var uzliesmot vai izraisīt uzliesmošanu;
- uzliesmojoši gāzveida atkritumi gāzveida atkritumi, kas pie standarta spiediena 101,3 kPa uzliesmo gaisā 20°C temperatūrā;
- ūdenī reaģējoši atkritumi atkritumi, kas, nonākot saskarē ar ūdeni, izdala bīstamu daudzumu uzliesmojošas gāzes;
- citi uzliesmojoši atkritumi uzliesmojoši aerosoli, uzliesmojoši pašsasilstoši atkritumi, uzliesmojoši organiskie peroksīdi un uzliesmojoši pašreaģējoši atkritumi.

Ja atkritumi satur vienu vai vairākas vielas, kas klasificētas kādā no bīstamības klasēm, ar bīstamības kategoriju kodiem un bīstamības apzīmējumu kodiem, kas norādīti 3. tabulā, atkritumus vajadzības un samērīgā gadījumā novērtē saskaņā ar testēšanas metodēm. Ja vielas klātbūtne norāda, ka atkritumi ir uzliesmojoši, tos klasificē par bīstamiem ar HP 3.

3. tabula. Bīstamības klase, bīstamības kategoriju kodi un bīstamības apzīmējumu kodi atkritumu sastāvdaļām, lai atkritumus varētu klasificēt par bīstamiem ar HP 3:

Bīstamības klase un kategorijas kods	Bīstamības apzīmējuma kods
Uzliesm. gāze 1	H220
Uzliesm. gāze 2	H221
Aerosols 1	H222
Aerosols 2	H223
Uzliesm. šķidr. 1	H224
Uzliesm. šķidr. 2	H225
Uzliesm. šķidr. 3	H226
Uzliesm. šķīd. 1	H228
Uzliesm. šķīd. 2	

▼ **M1**

Bīstamības klase un kategorijas kods	Bīstamības apzīmējuma kods
Pašreaģ. CD	H242
Pašreaģ. EF	
Org. peroks. CD	
Org. peroks. EF	
Pir. šķīd. 1	H250
Pir. šķīd. 1	
Pašsasilst. 1	H251
Pašsilst. 2	H252
Ūdenī reaģ. 1	H260
Ūdenī reaģ. 2	H261
Ūdenī reaģ. 3	

HP 4 “Kairinošs – kairina ādu un izraisa acu bojājumus”: atkritumi, kas saskarē var izraisīt ādas kairinājumu vai radīt acu bojājumus.

Ja atkritumi satur vienu vai vairākas vielas koncentrācijā, kas ir lielāka par robežkoncentrāciju, un minētās vielas ir klasificētas kādā no bīstamības klasēm, ar bīstamības kategoriju kodiem un bīstamības apzīmējumu kodiem, un ja minētā koncentrācija pārsniedz vai ir vienāda ir vienu vai vairākām no šādām robežvērtībām, tad atkritumus klasificē par bīstamiem ar HP 4.

Robežvērtība, ko ņem vērā, novērtējot, vai atkritumi ir ādai kodīgi 1A (H314), rada ādas kairinājumu 2 (H315), acu bojājumus 1 (H318) un acu kairinājumu 2 (H319), ir 1 %.

Ja visu to vielu kopējā koncentrācija, kuras klasificētas kā ādai kodīgas A1 kategorijas (H314) vielas, ir vienāda vai lielāka par 1 %, tad atkritumus klasificē par bīstamiem ar HP 4.

Ja visu to vielu kopējā koncentrācija, kuras klasificētas ar H318, ir vienāda vai lielāka par 10 %, atkritumus klasificē par bīstamiem ar HP 4.

Ja visu to vielu kopējā koncentrācija, kuras klasificētas ar H315 un H319, ir vienāda vai lielāka par 20 %, atkritumus klasificē par bīstamiem ar HP 4.

Uzmanību! Atkritumus, kuri satur vielas, kas klasificētas ar H314 (ādai kodīgas 1A, 1B vai 1C kategorijas vielas) daudzumos, kas vienādi vai lielāki par 5 %, klasificē par bīstamiem ar HP 8. Ja atkritumus klasificē ar HP 8, HP 4 nepieņem.

HP 5 “Toksisks noteiktiem mērķa orgāniem (STOT)/Toksisks ieelpojot”: atkritumi, kas pēc vienreizējas vai atkārtotas iedarbības var būt toksiski noteiktiem mērķa orgāniem vai kas izraisa akūtu toksisku iedarbību pēc ieelpošanas.

▼ **M1**

Ja atkritumi satur vienu vai vairākas vielas, kas klasificētas vienā vai vairākās bīstamības klasēs un ar vienu vai vairākiem bīstamības kategoriju kodiem un bīstamības apzīmējumu kodiem, kas norādīti 4. tabulā, un ja viena vai vairākas 4. tabulā norādītās robežkoncentrācijas tiek pārsniegtas vai ir izlīdzinātas, atkritumus klasificē par bīstamiem ar HP 5. Ja atkritumos ir vielas, kas klasificētas par *STOT*, tajos jābūt atsevišķai vielai robežkoncentrācijā, kas ir vienāda vai lielāka par noteikto robežkoncentrāciju, lai atkritumus varētu klasificēt par bīstamiem ar HP 5.

Ja atkritumi satur vienu vai vairākas vielas, kas klasificētas par toksiskām ieelpojot 1, un šo vielu summa ir lielāka vai vienāda ar robežkoncentrāciju, atkritumus klasificē par bīstamiem ar HP 5 tikai tad, ja kopējā kinemātiskā viskozitāte (40 C temperatūrā) nepārsniedz 20,5 mm²/s. ⁽¹⁾

4. tabula. Bīstamības klase, bīstamības kategoriju kodi un bīstamības apzīmējumu kodi atkritumu sastāvdaļām un attiecīgās robežkoncentrācijas, lai atkritumus varētu klasificēt par bīstamiem ar HP 5:

Bīstamības klase un bīstamības kategorijas kods	Bīstamības apzīmējuma kods	Robežkoncentrācija
STOT SE 1	H370	1 %
STOT SE 2	H371	10 %
STOT SE 3	H335	20 %
STOT RE 1	H372	1 %
STOT RE 2	H373	10 %
Toks. ieelpojot 1	H304	10 %

HP 6 “Akūts toksiskums”: atkritumi, kas var izraisīt akūtu toksisku iedarbību caur muti vai ādu, vai ieelpojot.

Ja visu to atkritumos esošo vielu koncentrāciju summa, kuras klasificētas akūtā toksiskuma bīstamības klasē, ar bīstamības kategorijas kodu un bīstamības apzīmējuma kodu, kas doti 5. tabulā, ir lielāka vai vienāda ar minētajā tabulā norādīto robežvērtību, atkritumus klasificē par bīstamiem ar HP 6. Ja atkritumos ir vairāk nekā viena viela, kas klasificēta par akūti toksisku, koncentrāciju summa jānosaka tikai tām vielām, kuras klasificētas vienā un tajā pašā bīstamības kategorijā.

Veicot novērtējumu, piemēro šādas robežvērtības:

— akūt. toksisk. 1, 2 vai 3 (H300, H310, H330, H301, H311, H331): 0,1 %;

— akūt. toksisk. 4 (H302, H312, H332): 1 %.

5. tabula. Bīstamības klase, bīstamības kategoriju kodi un bīstamības apzīmējumu kodi atkritumu sastāvdaļām un attiecīgās robežkoncentrācijas, lai atkritumus varētu klasificēt par bīstamiem ar HP 6:

⁽¹⁾ Kinemātisko viskozitāti nosaka tikai attiecībā uz šķidrumiem.

▼ **M1**

Bīstamības klase un kategorijas kods	Bīstamības apzīmējuma kods	Robežkoncentrācija
Akūts toksisk. 1 (caur muti)	H300	0,1 %
Akūts toksisk. 2 (caur muti)	H300	0,25 %
Akūts toksisk. 3 (caur muti)	H301	5 %
Akūts toksisk. 4 (caur muti)	H302	25 %
Akūts toksisk. 1 (caur ādu)	H310	0,25 %
Akūts toksisk. 2 (caur ādu)	H310	2,5 %
Akūts toksisk. 3 (caur ādu)	H311	15 %
Akūts toksisk. 4 (caur ādu)	H312	55 %
Akūts toksisk. 1 (ieelpojot)	H330	0,1 %
Akūts toksisk. 2 (ieelpojot)	H330	0,5 %
Akūts toksisk. 3 (ieelpojot)	H331	3,5 %
Akūts toksisk. 4 (ieelpojot)	H332	22,5 %

HP 7 “Kancerogēns”: atkritumi, kas izraisa vēzi vai palielina tā rašanās iespējamību.

Ja atkritumi satur vielu, kas klasificēta kādā no turpmāk minētajām bīstamības klasēm ar bīstamības kategorijas kodiem un bīstamības apzīmējuma kodiem un kuras robežkoncentrācija ir lielāka vai vienāda ar kādu no robežkoncentrācijām, kas norādītas 6. tabulā, tad atkritumus klasificē par bīstamiem ar HP 7. Ja atkritumos ir vairāk nekā viena viela, kas klasificēta par kancerogēnu, minēto vielu robežkoncentrācijai jābūt vienāgai vai lielākai par noteikto robežkoncentrāciju, lai atkritumus varētu klasificēt par bīstamiem ar HP 7.

6. tabula. Bīstamības klase, bīstamības kategoriju kodi un bīstamības apzīmējumu kodi atkritumu sastāvdaļām un attiecīgās robežkoncentrācijas, lai atkritumus varētu klasificēt par bīstamiem ar HP 7:

Bīstamības klase un kategorijas kods	Bīstamības apzīmējuma kods	Robežkoncentrācija
Kanc. 1 A	H350	0,1 %
Kanc. 1 B		
Kanc. 2	H351	1,0 %

HP 8 “Kodīgs”: atkritumi, kas, nonākot saskarē ar ādu, var izraisīt ādas bojājumus.

Ja atkritumi satur vienu vai vairākas vielas, kas klasificētas par 1.A, 1.B vai 1.C kategorijas (H314) vielām, kas ir kodīgas ādai, un šo vielu koncentrāciju summa ir vienāda vai lielāka par 5 %, tad atkritumus klasificē par bīstamiem ar HP 8.

Robežvērtība, kas jāņem vērā, novērtējot, vai atkritumi ir ādai kodīgi un ir pieskaitāmi 1.A, 1.B vai 1.C kategorijai (H314), ir 1,0 %.

HP 9 “Infekciozs”: atkritumi, kas satur dzīvotspējīgus mikroorganismus vai to toksīnus, par kuriem ir zināms vai domājams, ka tie var izraisīt cilvēku vai citu dzīvu organismu saslimšanu.

▼ **M1**

Bīstamības apzīmējumu HP 9 piešķir, pamatojoties uz atsauces dokumentos vai dalībvalstu tiesību aktos izklāstītajiem noteikumiem.

HP 10 “Toksisks reprodukcijai”: atkritumi, kas nelabvēlīgi ietekmē dzimumfunkciju un pieaugušu vīriešu un sieviešu auglību, kā arī rada ontogēnēzes toksicitāti pēcnācējiem.

Ja atkritumi satur vielu, kas klasificēta kādā no turpmāk minētajām bīstamības klasēm ar bīstamības kategorijas kodu un bīstamības apzīmējuma kodu un kuras robežkoncentrācija ir lielāka vai vienāda ar kādu no robežkoncentrācijām, kas norādītas 7. tabulā, tad atkritumus klasificē par bīstamiem ar HP 10. Ja atkritumos ir vairāk nekā viena viela, kas klasificēta par toksisku reprodukcijai, minēto vielu robežkoncentrācijai jābūt vienādai vai lielākai par noteikto robežkoncentrāciju, lai atkritumus varētu klasificēt par bīstamiem ar HP 10.

7. tabula. Bīstamības klase, bīstamības kategoriju kodi un bīstamības apzīmējumu kodi atkritumu sastāvdaļām un attiecīgās robežkoncentrācijas, lai atkritumus varētu klasificēt par bīstamiem ar HP 10:

Bīstamības klase un bīstamības kategorijas kods	Bīstamības apzīmējuma kods	Robežkoncentrācija
Repr. 1A	H360	0,3 %
Repr. 1 B		
Repr. 2	H361	3,0 %

HP 11 “Mutagēns”: atkritumi, kas var izraisīt mutācijas, ka ir paliekoša pārmaiņa ģenētiskā materiāla daudzumā vai struktūrā šūnā.

Ja atkritumi satur vielu, kas klasificēta kādā no turpmāk minētajām bīstamības klasēm ar kādu no turpmāk minētajiem bīstamības kategorijas kodiem un bīstamības apzīmējuma kodiem, un tās robežkoncentrācija ir lielāka vai vienāda ar kādu no 8. tabulā minētajām robežkoncentrācijām, tad atkritumus klasificē par bīstamiem ar HP 11. Ja atkritumos ir vairāk nekā viena viela, kas klasificēta par mutagēnu, minētās vielas robežkoncentrācijai jābūt vienādai vai lielākai par noteikto robežkoncentrāciju, lai atkritumus varētu klasificēt par bīstamiem ar HP 11.

8. tabula. Bīstamības klase, bīstamības kategoriju kodi un bīstamības apzīmējumu kodi atkritumu sastāvdaļām un attiecīgās robežkoncentrācijas, lai atkritumus varētu klasificēt par bīstamiem ar HP 11:

Bīstamības klase un kategorijas kods	Bīstamības apzīmējuma kods	Robežkoncentrācija
Mutag. 1A,	H340	0,1 %
Mutag. 1B		
Mutag. 2	H341	1,0 %

▼ **M1**

HP 12 “Akūtas toksiskas gāzes izplūde”: atkritumi, kas, nonākot saskarē ar ūdeni vai skābi, izdala akūtu toksisku gāzi (akūts toks. 1, 2 vai 3).

Ja atkritumi satur vielu, kas pieskaitāma kādai no papildu bīstamības klasēm – EUH029, EUH031 un EUH032 –, tos atkarībā no testēšanas metodēm vai pamatnostādņem klasificē par bīstamiem ar HP 12.

HP 13 “Jūtīgumu izraisošs”: atkritumi, kas satur vienu vai vairākas vielas, par kurām zināms, ka tās izraisa ādas vai elpošanas orgānu jutīgumu.

Ja atkritumi satur vielu, kas klasificēta kā jutīgumu izraisoša un ir apzīmēta ar bīstamības apzīmējuma kodu H317 vai H334, un minētās vielas robežkoncentrācija ir vienāda vai lielāka par 10 %, atkritumus klasificē par bīstamiem ar HP 13.

▼ **M3**

HP 14 “Ekotoksisks”: atkritumi, kas rada vai var radīt tūlītēju vai kavētu apdraudējumu vienam vai vairākiem vides elementiem.

Atkritumus klasificē par bīstamiem ar HP 14, ja tie atbilst kādam no turpmāk minētajiem nosacījumiem.

— Atkritumi satur vielu, kas klasificēta kā ozona slāni noārdoša viela un kam saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1272/2008 ⁽¹⁾ piešķirts bīstamības apzīmējuma kods H420, un šādas vielas koncentrācija ir vienāda ar vai lielāka par robežkoncentrāciju 0,1 %.

$$[c(H420) \geq 0,1 \text{ \%}]$$

— Atkritumi satur vienu vai vairākas vielas, kas klasificētas kategorijā “akūts ūdens vidē” un kam saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1272/2008 piešķirts bīstamības apzīmējuma kods H400, un minēto vielu koncentrāciju summa ir vienāda ar vai lielāka par robežkoncentrāciju 25 %. Šādām vielām piemēro robežvērtību 0,1 %.

$$[\Sigma c (H400) \geq 25 \text{ \%}]$$

— Atkritumi satur vienu vai vairākas vielas, kas klasificētas kategorijā “hronisks ūdens vidē 1”, “hronisks ūdens vidē 2” vai “hronisks ūdens vidē 3” un kam saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1272/2008 piešķirts(-i) bīstamības apzīmējuma kods(-i) H410, H411 vai H412, un visu kategorijā “hronisks ūdens vidē 1” (H410) klasificēto vielu koncentrāciju summa, reizināta ar 100, plus visu kategorijā “hronisks ūdens vidē 2” (H411) klasificēto vielu koncentrāciju summa, reizināta ar 10, plus visu kategorijā “hronisks ūdens vidē 3” (H412) klasificēto vielu koncentrāciju summa ir vienāda ar vai lielāka par robežkoncentrāciju 25 %. Vielām, kas klasificētas kā H410, piemēro robežvērtību 0,1 %, savukārt vielām, kas klasificētas kā H411 vai H412, piemēro robežvērtību 1 %.

$$[100 \times \Sigma c (H410) + 10 \times \Sigma c (H411) + \Sigma c (H412) \geq 25 \text{ \%}]$$

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1272/2008 (2008. gada 16. decembris) par vielu un maisījumu klasificēšanu, marķēšanu un iepakojšanu un ar ko groza atceļ Direktīvas 67/548/EEK un 1999/45/EK un groza Regulu (EK) Nr. 1907/2006 (OV L 353, 31.12.2008., 1. lpp.).

▼ **M3**

— Atkritumi satur vienu vai vairākas vielas, kas klasificētas kategorijā “hronisks ūdens vidē 1”, “hronisks ūdens vidē 2”, “hronisks ūdens vidē 3” vai “hronisks ūdens vidē 4” un kam saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1272/2008 piešķirts(-i) bīstamības apzīmējuma kods(-i) H410, H411, H412 vai H413, un visu kategorijā “hronisks ūdens vidē” klasificēto vielu koncentrāciju summa ir vienāda ar vai lielāka par robežkoncentrāciju 25 %. Vielām, kas klasificētas kā H410, piemēro robežvērtību 0,1 %, savukārt vielām, kas klasificētas kā H411, H412 vai H413, piemēro robežvērtību 1 %.

$$[\Sigma \text{ c H410} + \Sigma \text{ c H411} + \Sigma \text{ c H412} + \Sigma \text{ c H413} \geq 25 \%]$$

kur: Σ = summa un c = vielu koncentrācija.

▼ **M1**

HP 15 “Atkritumi, kas spējīgi demonstrēt iepriekšminētu bīstamu īpašību, ko ne vienmēr atspoguļo sākotnējie atkritumi”.

Ja atkritumi satur vienu vai vairākas vielas, kas apzīmētas ar kādu no 9. tabulā minētajiem bīstamības vai papildu bīstamības apzīmējumiem, atkritumus klasificē par bīstamiem ar HP 15, ja vien tie nav tādā formā, ka tie nekādos apstākļos nedemonstrē sprādzienbīstamas vai potenciāli sprādzienbīstamas īpašības.

9. tabula. Bīstamības apzīmējumi un bīstamības papildapzīmējumi atkritumu sastāvdaļām, lai atkritumus varētu klasificēt par bīstamiem ar HP 15:

Bīstamības apzīmējumi/Papildu bīstamības apzīmējumi	
Ugunī var masveidā eksplodēt	H205
Sprādzienbīstams sausā veidā	EUH001
Var veidot sprādzienbīstamus peroksīdus	EUH019
Sprādziena draudi, karsējot slēgtā vidē	EUH044

Turklāt dalībvalstis var noteikt atkritumus par bīstamiem ar HP 15, par pamatu ņemot citus piemērojamos kritērijus, piemēram, izskalojuma novērtējumu.

▼ **M3**

▼ **C2**

Testēšanas metodes

Jāizmanto metodes, kas aprakstītas Komisijas Regulā (EK) Nr. 440/2008 ⁽¹⁾ un citās attiecīgās *CEN* norādēs, vai citas starptautiski atzītas testēšanas metodes un pamatnostādnes.

⁽¹⁾ Komisijas 2008. gada 30. maija Regula (EK) Nr. 440/2008 par testēšanas metožu noteikšanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1907/2006, kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (*REACH*) (OV L 142, 31.5.2008., 1. lpp.).

IV PIELIKUMS

DIREKTĪVAS 29. PANTĀ MINĒTO ATKRITUMU RAŠANĀS NOVĒRŠANAS PASĀKUMU PIEMĒRI

Pasākumi, kas var ietekmēt atkritumu radīšanas pamatnosacījumus

1. Plānošanas pasākumu vai citu ekonomikas instrumentu izmantošana, kas veicina resursu efektīvu izmantošanu.
2. Pētniecības un attīstības veicināšana, lai izstrādātu tīrākus un mazāku atkritumu daudzumu radošus produktus un tehnoloģijas, un tādas pētniecības un attīstības rezultātu izplatīšana un izmantošana.
3. Tādu efektīvu un nozīmīgu rādītāju izstrāde, kas ļauj konstatēt ar atkritumu radīšanu saistītu ietekmi uz vidi un kas vērsta uz atkritumu rašanās novēršanu visos mērogos, piemēram, Kopienas mērogā veikti produktu salīdzinājumi, vietēju iestāžu darbības un attiecīgas valsts mērogā veikti pasākumi.

Pasākumi, kas var ietekmēt projektēšanas un ražošanas, un izplatīšanas stadiju

4. Ekodizaina veicināšana (vides aspektu sistemātiska iestrāde produkta konstrukcijā, lai uzlabotu tā ietekmi uz vidi visā tā aprites ciklā).
5. Informācijas sniegšana par atkritumu rašanās novēršanas metodēm, lai rūpniecībā ieviestu labākās pieejamās metodes.
6. Mācību organizēšana kompetentām iestādēm saistībā ar atkritumu rašanās novēršanas prasību ietveršanu atļaujās saskaņā ar šo direktīvu un Direktīvu 96/61/EK.
7. Atkritumu rašanās novēršanas pasākumu ieviešana iekārtās, uz ko neattiecas Direktīva 96/61/EK. Ja vajadzīgs, tādi pasākumi varētu ietvert atkritumu rašanās novēršanas izvērtējumus vai plānus.
8. Informētības veicināšanas kampaņu izmantošana vai finansiāla, lēmumu pieņemšanas vai citāda atbalsta sniegšana uzņēmumiem. Tādi pasākumi varētu būt jo īpaši efektīvi, ja tie ir vērsti uz maziem un vidējiem uzņēmumiem vai pielāgoti tiem, un darbojas ar izveidotu uzņēmumu tīklu palīdzību.
9. Brīvprātīgu vienošanos, patērētāju un ražotāju diskusiju vai nozares apspriežu izmantošana, lai attiecīgie uzņēmumi vai rūpniecības nozares izstrādātu atkritumu rašanās novēršanas plānus vai mērķus, vai uzlabotu produktus vai iesaiņojumu, kas rada lielu daudzumu atkritumu.
10. Uzticamu vides apsaimniekošanas sistēmu, tostarp EMAS un ISO 14001, veicināšana.

Pasākumi, kas var ietekmēt patēriņa un izmantošanas stadiju

11. Ekonomikas instrumenti, piemēram, veicinot “videi nekaitīgu iepirkšanos” vai ieviešot obligātu maksājumu, kas pircējiem jāmaksā par konkrētu preci vai iesaiņojuma elementu, ko citādi nodrošinātu bez maksas.
12. Informētības veicināšanas kampaņu izmantošana un informācijas sniegšana, kas vērsta un sabiedrību kopumā vai konkrētu patērētāju grupu.
13. Uzticama ekomarkējuma veicināšana.

▼B

14. Vienošanās ar nozari, piemēram, diskusijas par produktu izmantošanu, piemēram, tās, ko īsteno saskaņā ar integrēto produktu politiku, vai ar mazumtirgotājiem – par atkritumu rašanās novēršanas informācijas un tādu produktu pieejamību, kas mazāk ietekmē vidi.
15. Sakarā ar valsts un korporatīvo iepirkumu vides un atkritumu rašanās novēršanas kritēriju ietveršana uzaicinājumos piedalīties konkursos un līgumos saskaņā ar Rokasgrāmatu par valsts iepirkumiem, ņemot vērā vides aspektus, ko Komisija publicējusi 2004. gada 29. oktobrī.
16. Attiecīgu atkritumos izmestu produktu vai to sastāvdaļu atkārtotas izmantošanas un/vai labošanas veicināšana, jo īpaši izmantojot tādus pasākumus kā izglītošana, ekonomiski, loģistiski vai citi pasākumi, piemēram, izveidojot vai atbalstot akreditētus labošanas un atkārtotas izmantošanas centrus un tīklus, jo īpaši blīvi apdzīvotos reģionos.

▼ **M4***IVa PIELIKUMS***EKONOMIKAS INSTRUMENTU UN CITU PASĀKUMU PIEMĒRI, LAI SNIEGTU STIMULUS ATKRITUMU APSAIMNIEKOŠANAS HIERARHIJAS PIEMĒROŠANAI, KĀ MINĒTS 4. PANTA 3. PUNKTĀ ⁽¹⁾**

1. Maksa un ierobežojumi attiecībā uz atkritumu apglabāšanu poligonos un atkritumu sadedzināšanu, kas veicina atkritumu rašanās novēršanu un pārstrādi, vienlaikus nodrošinot, ka apglabāšana poligonos ir vismazāk vēlamais atkritumu apsaimniekošanas veids.
2. “Maksā, kad izmet” shēmas, saskaņā ar kurām iekasē maksu no atkritumu radītājiem, pamatojoties uz faktiski radīto atkritumu daudzumu, un nodrošina stimulus pārstrādājamo atkritumu atdalīšanai to rašanās vietā un jauktu atkritumu apjoma samazināšanai.
3. Fiskāli stimuli produktu, jo īpaši pārtikas, ziedošanai.
4. Ražotāja paplašinātas atbildības shēmas attiecībā uz dažādu veidu atkritumiem un pasākumiem, lai palielinātu šo shēmu efektivitāti, izmaksu efektivitāti un pārvaldību.
5. Depozīta sistēmas un citi pasākumi, lai veicinātu izmantoto produktu un materiālu efektīvu savākšanu.
6. Atkritumu apsaimniekošanas infrastruktūrā veiktu investīciju pārdomāta plānošana, tostarp izmantojot Savienības fondus.
7. Ilgtspējīgs publiskais iepirkums, lai veicinātu atkritumu labāku apsaimniekošanu un pārstrādātu produktu un materiālu izmantošanu.
8. Pasākumi, ar ko ierobežo subsīdijas, kuras neatbilst atkritumu apsaimniekošanas hierarhijai.
9. Fiskālo pasākumu vai citu līdzekļu izmantošana, lai veicinātu produktu un materiālu, kas ir sagatavoti atkārtotai izmantošanai vai pārstrādāti, izmantošanu.
10. Atbalsts pētniecībai un inovācijām modernajās pārstrādes tehnoloģijās un atjaunošanā.
11. Labāko pieejamo tehnisko paņēmieni izmantošana atkritumu apstrādē.
12. Ekonomiski stimuli reģionālām un vietējām iestādēm, jo īpaši, lai veicinātu atkritumu rašanās novēršanu un intensīvāk izmantotu dalītās savākšanas sistēmas, vienlaikus izvairoties no atbalsta apglabāšanai poligonos un sadedzināšanai.
13. Sabiedrības izpratnes veicināšanas kampaņas, jo īpaši attiecībā uz dalīto savākšanu, atkritumu rašanās novēršanu un piegružojuma mazināšanu, un šo jautājumu integrēšana izglītībā un apmācībā.
14. Koordinācijas sistēmas, tostarp ar digitāliem līdzekļiem, starp visām kompetentajām publiskā sektora iestādēm, kuras iesaistītas atkritumu apsaimniekošanā.
15. Nepārtraukta dialoga un sadarbības veicināšana starp visām ieinteresētajām pusēm atkritumu apsaimniekošanā un brīvprātīgu vienošanos sekmēšana un uzņēmumu ziņošanas par atkritumiem sekmēšana.

⁽¹⁾ Lai gan šie instrumenti un pasākumi var nodrošināt stimulus atkritumu rašanās novēršanai, kas ir atkritumu apsaimniekošanas hierarhijas augstākā pakāpe, visaptverošs saraksts ar konkrētiem atkritumu rašanās novēršanas pasākumu piemēriem ir izklāstīts IV pielikumā.

▼ **M4***IVb PIELIKUMS***ĪSTENOŠANAS PLĀNS, KAS JĀIESNIEDZ SASKAŅĀ AR 11. PANTA 3. PUNKTU**

Īstenošanas plānā, kas jāiesniedz saskaņā ar 11. panta 3. punktu, iekļauj:

- 1) novērtējumu par iepriekšējiem, pašreizējiem un plānotajiem sadzīves atkritumu pārstrādes, apglabāšanas poligonos un citas apstrādes rādītājiem, un plūsmām, no kurām šie atkritumi sastāv;
- 2) novērtējumu par to, kā tiek īstenoti atkritumu apsaimniekošanas plāni un atkritumu rašanās novēršanas programmas, kas ieviesti saskaņā ar 28. un 29. pantu;
- 3) iemeslus, kuru dēļ dalībvalsts uzskata, ka tā, iespējams, nespēs noteiktajā termiņā sasniegt attiecīgo mērķrādītāju, kas paredzēts 11. panta 2. punktā, un novērtējumu attiecībā uz termiņa pagarinājumu, kas vajadzīgs, lai sasniegtu minēto mērķi;
- 4) pasākumus, kas nepieciešami, lai sasniegtu 11. panta 2. un 5. punktā noteiktos mērķrādītājus, kas ir piemērojami dalībvalstij termiņa pagarinājuma laikā, tostarp atbilstīgus ekonomikas instrumentus un citus pasākumus, lai stimulētu atkritumu apsaimniekošanas hierarhijas piemērošanu, kā norādīts 4. panta 1. punktā un IVa pielikumā;
- 5) grafiku, kādā tiek īstenoti pasākumi, kas minēti 4. punktā, tās kompetentās struktūras iecelšanu, kas ir kompetenta to īstenošanā, un novērtējumu par to individuālo ieguldījumu to mērķu sasniegšanā, kas piemērojami, ja ir noteikts termiņa pagarinājums;
- 6) informāciju par atkritumu apsaimniekošanas finansējumu saskaņā ar principu “piesārņotājs maksā”;
- 7) pasākumus datu kvalitātes uzlabošanai, kas nepieciešami, lai uzlabotu atkritumu apsaimniekošanas plānošanu un uzraudzītu tās rezultātus.

V PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA

Direktīva 2006/12/EK	Šī direktīva
1. panta 1. punkta a) apakšpunkts	3. panta 1. punkts
1. panta 1. punkta b) apakšpunkts	3. panta 5. punkts
1. panta 1. punkta c) apakšpunkts	3. panta 6. punkts
1. panta 1. punkta d) apakšpunkts	3. panta 9. punkts
1. panta 1. punkta e) apakšpunkts	3. panta 19. punkts
1. panta 1. punkta f) apakšpunkts	3. panta 15. punkts
1. panta 1. punkta g) apakšpunkts	3. panta 10. punkts
1. panta 2. punkts	7. pants
2. panta 1. punkts	2. panta 1. punkts
2. panta 1. punkta a) apakšpunkts	2. panta 1. punkta a) apakšpunkts
2. panta 1. punkta b) apakšpunkts	2. panta 2. punkts
2. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) punkts	2. panta 1. punkta d) apakšpunkts
2. panta 1. punkta b) apakšpunkta ii) punkts	2. panta 2. punkta d) apakšpunkts
2. panta 1. punkta b) apakšpunkta iii) punkts	2. panta 1. punkta f) apakšpunkts un 2. punkta c) apakšpunkts
2. panta 1. punkta b) apakšpunkta iv) punkts	2. panta 2. punkta a) apakšpunkts
2. panta 1. punkta b) apakšpunkta v) punkts	2. panta 1. punkta e) apakšpunkts
2. panta 2. punkts	2. panta 4. punkts
3. panta 1. punkts	4. pants
4. panta 1. punkts	13. pants
4. panta 2. punkts	36. panta 1. punkts
5. pants	16. pants
6. pants	—
7. pants	28. pants
8. pants	15. pants
9. pants	23. pants
10. pants	23. pants
11. pants	24. un 25. pants
12. pants	26. pants
13. pants	34. pants
14. pants	35. pants
15. pants	14. pants

▼B

Direktīva 2006/12/EK	Šī direktīva
16. pants	37. pants
17. pants	38. pants
18. panta 1. punkts	39. panta 1. punkts
—	39. panta 2. punkts
18. panta 2. punkts	39. panta 4. punkts
18. panta 3. punkts	39. panta 3. punkts
19. pants	40. pants
20. pants	—
21. pants	42. pants
22. pants	43. pants
I pielikums	—
II A pielikums	I pielikums
II B pielikums	II pielikums

Direktīva 75/439/EEK	Šī direktīva
1. panta 1. punkts	3. panta 18. punkts
2. pants	13. un 21. pants
3. panta 1. un 2. punkts	—
3. panta 3. punkts	13. pants
4. pants	13. pants
5. panta 1. punkts	—
5. panta 2. punkts	—
5. panta 3. punkts	—
5. panta 4. punkts	26. un 34. pants
6. pants	23. pants
7. panta a) punkts	13. pants
7. panta b) punkts	—
8. panta 1. punkts	—
8. panta 2. punkta a) apakšpunkts	—
8. panta 2. punkta b) apakšpunkts	—
8. panta 3. punkts	—
9. pants	—
10. panta 1. punkts	18. pants

▼B

Direktīva 75/439/EEK	Šī direktīva
10. panta 2. punkts	13. pants
10. panta 3. un 4. punkts	—
10. panta 5. punkts	19., 21., 25., 34. un 35. pants
11. pants	—
12. pants	35. pants
13. panta 1. punkts	34. pants
13. panta 2. punkts	—
14. pants	—
15. pants	—
16. pants	—
17. pants	—
18. pants	37. pants
19. pants	—
20. pants	—
21. pants	—
22. pants	—
I pielikums	—

Direktīva 91/689/EEK	Šī direktīva
1. panta 1. punkts	—
1. panta 2. punkts	—
1. panta 3. punkts	—
1. panta 4. punkts	3. panta 2. punkts un 7. pants
1. panta 5. punkts	20. pants
2. panta 1. punkts	23. pants
2. panta 2. līdz 4. punkts	18. pants
3. pants	24., 25. un 26. pants
4. panta 1. punkts	34. panta 1. punkts
4. panta 2. un 3. punkts	35. pants
5. panta 1. punkts	19. panta 1. punkts
5. panta 2. punkts	34. panta 2. punkts
5. panta 3. punkts	19. panta 2. punkts
6. pants	28. pants

▼B

Direktīva 91/689/EEK	Šī direktīva
7. pants	—
8. pants	—
9. pants	—
10. pants	—
11. pants	—
12. pants	—
I un II pielikums	—
III pielikums	III pielikums